

PĂCATUL DE NEIERTAT

Mă simt minunat, așa că am dorit să începem o trezire, dar fratele Arganbright și câțiva oameni de afaceri din California, m-au rugat să merg la Idaho, ca să-i întâlnesc acolo. Ei vor să plece pe Snake River în jos, și doresc să-i însoțesc și eu. Voi știți că acești frați m-au ajutat mult, de aceea, L-am întrebat pe Domnul ce să fac, iar El mi-a dat dezlegare să plec, așa că voi merge cu ei.

După aceea, mă voi întoarce aici și cu voia lui Dumnezeu, vom începe trezirea. Cred că vom trăi un timp minunat de modă veche. Acum, aș vrea ca voi să vă rugați pentru mine, ca Dumnezeu să deschidă zăgazurile cerului și să reverse peste noi Duhul trezirilor.

Așa cum v-am spus în exemplul luat azi dimineață, voi știți că uneori apele râului sunt agitate - ele sar și saltă, pentru ca nu după mult timp să le vezi din noi liniștite.

De ce? Pentru că are o trezire în desfășurare. Astfel, vântul suflă peste el și îl face să sară și să se bucure. Prin aceasta, se întâmplă un lucru bun, pentru că apele duc toate lemnele și murdăriile și le aruncă pe mal.

Aceasta face trezirea și cu noi: ne saltă în jur până când aruncă toată murdăria afară din noi. Noi săltăm în sus și-n jos și ne rugăm, și jos la vecinul, știți voi cum este.

Primul lucru care are loc, este că Domnul ne descoperă greșelile: „Tu nu trebuia să vorbești în felul acesta despre vecinul tău!”

„Păi, voi merge și-l voi chema la biserică.”

Trezirea dă afară din noi toată zgura, de aceea, vrem să facem acest lucru în adunările viitoare.

Acum, n-aș vrea să iau prea mult din timpul vostru, pentru că știu că mâine este luni și veți merge la lucru. Dacă va fi cu voia Domnului, în timpul acestei treziri, vom lua o oră și jumătate, două ore, în care vom avea un serviciu de cântări, după care vom merge direct în învățătura Cuvântului.

Părerea mea este că și cântările sunt minunate, dar voi puteți ruina o adunare

dacă sunt prea multe cântări. Vedeți? Noi putem să cântăm, dar casa Domnului este un loc pentru corectare, pentru Cuvânt, pentru înțelegere, un loc pentru instruire în care învățăm cum trebuie să ne purtăm. Eu cred că voi aveți și cântări potrivite, așa cum a fost în seara aceasta.

Noi vom avea desigur, în fiecare seară câteva cântări preferate, dar nu pot fi puse toate într-o singură seară, ci pe rând – câteva în fiecare seară.

Voi puteți să-i aduceți înăuntru pe toți cei doritori. De altfel, vom da și un anunț în ziar, așa că veți putea veni cu toții. Dar noi nu vom avea un serviciu de vindecare, ci o trezire. A avea o trezire, nu înseamnă să aduci înăuntru noi convertiți. Trezirea înseamnă să îi trezești pe cei ce sunt deja convertiți. Vedeți? Cuvântul „trezire” înseamnă „a reînvia”, „a aduce sus”, „a readuce la viață”. Necazul este că noi devenim uneori delăsători, și atunci căutăm unul din timpurile vechi, o trezire veche.

Gertie mi-a spus că ar dori să cânte împreună cu sora Angie, cântarea „Cu patruzeci de ani în urmă”, pentru mine.

În seara aceasta, noi vom studia un subiect foarte adânc, care a fost anunțat deja azi dimineață.

Eu apreciez foarte mult ospitalitatea și bunătatea fratelui Neville, care întotdeauna se retrage și mă lasă pe mine să merg în față. El este un frate adevărat, care renunță la slujba sa de la amvon și mă lasă pe mine. Aceasta mă face să-l apreciez foarte mult. El a fost gata să colaboreze cu mine în orice problemă, de aceea, îl apreciez foarte mult.

Azi dimineață, noi am studiat din Epistola către Evrei capitolul 10 de la versetul 8 până la versetul 25, iar în seara aceasta ne vom opri la tema „Păcatul de neiertat!” Ce este păcatul de neiertat?

Pentru a pune temelia acestei teme, vom merge înapoi la **Evrei 10.26**, mai bine zis, vom începe să recapitulăm cam de la **versetul 19**.

Aici, Pavel încearcă să facă o separare între Lege și har. Deci, subiectul principal este separarea Legii de har. Astfel, El scoate în relief apropierea de Dumnezeu prin Lege și apropierea de Dumnezeu prin Hristos, apoi separă Legea de har, punându-le la timpul și locul lor.

Sub Lege, închinătorul care aducea o jertfă, își punea mâinile pe capul jertfei, care era junghiată.

Azi dimineață, noi am citit din Iov, care a trăit în timpul jertfelor și al arderilor de tot, și am văzut că de fiecare dată când copiii săi făceau ospețe, el aducea câte o ardere de tot pentru fiecare din ei, deoarece se gândea că „*poate au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.*” (Iov 1.5).

Mie îmi place foarte mult aceasta. Vouă nu? El era interesat de ce făceau copiii lui. De aceea aducea o ardere de tot și se ruga pentru ei în timp ce sângele oii jertfite se scurgea, pentru ca copiii lui să nu fie pierduți; iar dacă au făcut vreun păcat, Dumnezeu să li-l ierte.

Dacă citim până la capăt această carte, vedem că jertfele lui Iov nu au fost zadarnice. După ce timpul de încercări și necazuri a trecut, Iov a putut să vadă că jertfele aduse de el nu au fost zadarnice. Astfel, el nu și-a pierdut nici unul dintre copii și iau fost redată toate vitele, oile, boii și cămilele, dublu. Da, Dumnezeu i-a redat și copiii. Ei erau morți față de pământ, dar îl așteptau în slavă. Nici unul dintre ei nu era pierdut. Dumnezeu i-a dat lui Iov șapte fii și trei fiice, adică câți a avut prima dată.

Vedeți ce înseamnă să trăiești în Lumina dată de Dumnezeu pentru timpul în care trăiești? Tu trebuie să umbli și să trăiești pe deplin după rânduielile puse de El!

Dacă citim în Biblie, vedem că Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, care era văr cu Isus, era un om drept. Ați știut aceasta? „*Amândoi era neprihăniți...și păzeau fără pată toate poruncile și toate rânduielile Domnului.*” (Luca 1.6). În casa lui se făceau în continuu rugăciuni.

Soția sa, Elisabeta, era stearpă, așa că nu aveau copii. Dar iată că în timp ce slujea lui Dumnezeu în Templu, în ceasul tămâierii, i s-a arătat îngerul Gavril. De ce? Pentru că Zaharia umbla în Lumina lui Dumnezeu din timpul lui.

Aceasta este tot ce cere Dumnezeu de la noi: să umblăm în Lumina Sa.

Aici este punctul în care a dat greș Evanghelia intelectuală a oamenilor – pentru că ei au primit mai degrabă teoriile și teologiile omenești, decât să primească Lumina lui Dumnezeu. Aceste păreri și idei omenești nu au mai mult efect decât vechea lor religie păgână.

Să luăm câteva exemple:

În unele religii, oamenii sunt învățați că soarele este o putere mai mare care controlează pământul. Într-o anumită privință este adevărat, dar ei merg mai departe și cred că acel soare are o putere, că datorită lui avem vegetația, viața, etc. Da, este adevărat, dar soarele nu este decât o creație a Creatorului.

Noi am avut pe platformă un om din această religie. Poate că unii dintre voi, care cunoașteți misionarii care lucrează prin acele țări, ați auzit despre aceste lucruri. Oamenii din aceste religii stau și privesc soarele până orbesc. Ei nu mai pot să vadă adevărul și păcatul în care zac, pentru că sunt învățați că dacă fac acest lucru, vor fi salvați. Aceasta este toată cunoștința pe care o au ei despre Dumnezeu. Ei au fost învățați că dacă se jertfesc, dacă își pierd vederea privind soarele, vor fi salvați.

Alții umblă prin foc; se culcă pe țepi; stau cu mâinile ridicate și nu vor să le lase jos până când nu primesc pace, în timp ce unghiile le cresc atât de lungi încât li se răsucesc. Vedeți toți acești oameni sunt sinceri, foarte sinceri, dar nu au Evanghelia.

Datoria noastră este să le aducem Adevărul pentru că ei sunt frații noștri în ce privește trupul, deoarece toți oamenii au fost făcuți dintr-un singur sânge. Toți oamenii vin din același pom, din Adam. De aceea, ca și creștini, noi avem datoria să le aducem Evanghelia adevărată și vie. Ei trebuie treziți! Unii se închină la animale, alții la insecte și așa mai departe. Vedeți? Ei slujesc și se închină făpturii în loc să se închine Creatorului, dar prin slujba misionară și prin broșuri, li se duce Evanghelia adevărată.

Când am fost printre ei, eu i-am întrebat:

„Câți dintre voi ați auzit despre Domnul Isus?” Toți auziseră.

„Câți dintre voi credeți că El este Fiul lui Dumnezeu?” Nici unul.

„Dar ce credeți voi despre El? Cine a fost Isus?”

„Oh, El a fost un simplu învățător; El a fost la fel ca învățătorii noștri.” Și așa mai departe. Vedeți?

Ei cred așa deși, nici unul dintre dumnezeii lor nu-i pot ajuta cu nimic. Dar prin

Evanghelia Domnului Isus Hristos, este adus la împlinire fiecare Cuvânt pe care L-a rostit Dumnezeu. Acesta este Adevărul! Aici este diferența!

Și atunci când a venit pe platformă acel om care era orb de mulți ani, i-am zis:

„Ce poate face religia ta pentru tine?” Nimic, desigur.

Apoi am continuat: „Dar Isus Hristos poate să-ți redea vederea chiar acum!”, și El a făcut-o! Aceasta este Evanghelia reală, vie!

Pavel spune în Evrei, că oamenii se pot apropia de Dumnezeu prin Jertfa sângerândă a Domnului Isus Hristos. Numai așa vă puteți apropia de El, pentru că Isus este Mielul lui Dumnezeu care îndepărtează păcatul lumii. Astăzi, Dumnezeu recunoaște această Jertfă.

În Vechiul Testament închinătorul aducea ca jertfă pentru păcat un miel. În timp ce acest miel era junghiat, închinătorul își pune mâinile peste capul lui și în timp ce mielul tremura și murea, iar sângele curgea, își dădea seama că acel miel moare în locul lui.

Cu toate acestea, când pleca, inima lui era la fel ca atunci când a venit cu jertfa. El pleca cu aceeași dorință de a comite adulter; cu aceeași dorință de a minți, de a fura, de a ucide, și toate celelalte lucruri rele.

Oh, domnilor! Dar un om care își pune mâna pe capul lui Isus Hristos (Mielul lui Dumnezeu jertfit pentru păcatul lumii), care își mărturisește păcatul, simțind durerea și agonia Calvarului, care simte ce a trebuit să sufere El ca să ne poată răscumpăra pe noi, primește Duhul Sfânt de viață din Sângele lui Isus Hristos, care vine și-l curăță, astfel încât, atunci când pleacă de acolo este un om nou. El este total schimbat și merge afară cu problema păcatului este rezolvată pentru totdeauna.

„Căci printr-o singură jertfă a făcut El desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.” (Evrei 10.14).

Și El a spus în continuare:

„Lucrul acesta ni-l adevărește și Duhul Sfânt.” (v. 15).

„El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru

totdeauna la dreapta lui Dumnezeu." (v. 12). Prin aceasta, noi avem un Mijlocitor, un Mare Preot care stă între Dumnezeu și om.

În versetul 19 scrie:

„Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă...”

Gândiți-vă la aceasta: fără teamă! Cea mai mare plagă din biserica creștină de astăzi, este frica (teama). Și știți de ce este această frică? Pentru că oamenii nu sunt învățați corect, nu sunt zidiți corect pe Cuvântul Evangheliei.

Nu este nici un motiv, nici o piedică, pentru ca locașul acesta mic să devină un stup al Puterii lui Dumnezeu, în care să Se descopere slava lui Dumnezeu. Această biserică mică este cunoscută în seara aceasta în întreaga lume, dar nu din cauza lui William Branham, ci datorită lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și a Evangheliei Lui.

Nu, domnilor, eu nu am nici un merit, El a făcut totul, El a făcut cunoscut în întreaga lume locul acesta, atunci când era doar un loc modest, fără dușumea chiar. Dumnezeu cel Atotputernic a făcut toate lucrurile!

„...prin sângele lui Isus Hristos avem intrare slobodă în Locul prea sfânt,

pe calea cea nouă și vie... ” (v. 20).

Nu pe o cale veche ci *„pe calea cea nouă și vie...”*

Acea era calea cea veche și moartă a poruncilor Legii, dar acum, noi intrăm prin har, prin Duhul Sfânt.

Oh, nădăjduiesc că voi vedeți aceasta!

Voi nu puteți face nimic!

Legea se baza pe fapte: *„nu lua, nu gusta, nu mânca carne, ține sabatele, lunile noi”* și toate formele de închinare făcute de om.

Dar pe această *cale nouă și vie*, noi nu putem face nimic, pentru că El face totul, prin har. Noi trebuie să acceptăm doar harul Său. Hristos este Cel ce îndepărtează păcatul – noi trebuie doar s-o credem și s-o acceptăm, din adâncul inimii și atunci Dumnezeu ne dă Duhul Sfânt, ca Martor.

Duhul Sfânt este Acela care mărturisește că păcatele noastre sunt șterse și că am murit fața de lume. Noi înviem la o viață nouă așa că umblăm și trăim o viață nouă în Prezența și Puterea lui Dumnezeu. Atunci, nu mai sunteți purtați de diferite vânturi de învățătură, ci umblați călăuziți prin Duhul, ca niște adevărați copii ai lui Dumnezeu.

Romani 8.1 spune: *„Acum dar, nu mai este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii, ci trăiesc după îndemnurile Duhului.”*

Acum, aș vrea să vă spun vouă, celor care veniți din alte biserici, că eu nu vreau să mă cert cu nimeni, ci am un singur scop: să scot afară toată firea din această biserică! Aceasta este tot ce vreau. Eu am multe lucruri de făcut, de aceea, încerc să fac curățenie în propria noastră casă. Voi, cei veniți din alte biserici, știți că fiecare avem nevoie să facem curățenie în jurul propriei noastre case.

Și primul lucru pe care trebuie să-l facem este să vedem că Dumnezeu nu recunoaște nici o organizație și nici o grupare religioasă!

Dacă de exemplu tu ești metodist, El nu te va recunoaște pentru că ești metodist! El nu te va recunoaște nici pentru că ești pentecostal, nu! Ci El va recunoaște numai pe aceia (pe fiecare individual) care au fost născuți din nou prin Duhul Sfânt, devenind astfel o făptură nouă în Hristos.

El nu recunoaște organizațiile! El nu recunoaște nici adunările mari! Dumnezeu nu vine într-o adunare pentru că ea este mare, ci pentru că mădularele ei sunt o inimă și un gând și Îl așteaptă să vină.

Priviți-L pe Isus cum vine la cea mai neînsemnată biserică: *„...unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20).

Așa cum am spus dimineață, eu repet din nou: cât ne privește pe noi, pe cei din bisericuța aceasta, noi încercăm să stăm pe Cuvântul lui Dumnezeu neamestecat. Prin aceasta, El trebuie să vină aici!

Prin faptul că se organizează, bisericile opresc binecuvântările lui Dumnezeu, deoarece ei Îl înlătură prin teologiile lor și astfel Dumnezeu nu Se mai poate descoperi în mijlocul poporului Său. În felul acesta, biserica devine atât de formală, atât de rece și de înțepenită, încât Duhul Sfânt nu mai poate veni în mijlocul ei.

Când Satana vede că a reușit acest lucru, deschide alte canale nebiblice, prin care îi duce spre fanatism. Acesta-i adevărul. Vedeți? Atunci, ei ajung să fie ori o grămadă de fanatici, ori o grămadă de înțepeniți. Dar Evanghelia adevărată a Domnului Isus Hristos nu are extreme, ci merge pe mijlocul drumului.

Așa cum am mai spus și azi dimineață, problema este că oamenii iau duhul unul de la altul, de aceea, fiți atenți ca nu cumva să luați duhul vreunui om în loc să primiți Duhul Domnului.

Duceți-vă într-o biserică și fiți atenți la ce face păstorul, iar apoi uitați-vă la ce fac oamenii. Dacă păstorul este un om rigid și țeapăn, veți vedea că și oamenii din biserică lui sunt la fel. Dacă veți merge într-o biserică unde păstorul este fanatic și necontrolat, veți vedea că și oameni fac la fel.

Acesta este motivul pentru care noi ar trebui să fim mulțumitori lui Dumnezeu, în seara aceasta, pentru că avem un păstor rațional, sensibil și smerit, care predică Evanghelia simplu, deplin, liber și în toată puterea Ei. Da, domnilor.

Dacă doresc ceva în lumea aceasta, este să Îl prezint pe Isus Hristos în mod corect oamenilor.

Eu vreau să fiu un creștin adevărat, de aceea cred tot ceea ce spune Biblia. Pe mine nu mă interesează dacă cineva este de acord cu Ea sau nu, eu nu mă cert cu nimeni, dar vreau să cred tot ceea ce spune Biblia, pentru că Ea este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu cred că Biblia cuprinde cu adevărat Planul salvării.

Eu cred de asemenea, că Cuvântul lui Dumnezeu este singura Stâncă ce ne va rămâne neclintită și care va străbate veacurile, pentru că Isus Hristos a spus în Matei 24.35 că *„Cerurile și pământurile vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”*

Acesta este motivul pentru care eu cred că Biblia este adevărată. (fratele Branham bate de patru ori în amvon).

Eu spun aceste lucruri aici, în micuța mea biserică, pentru că în adunările mari nu se poate vorbi astfel, deoarece ei s-ar lega de aceasta.

Eu sunt un văzător și am vedenii, dar aceasta nu mă face cu nimic mai mult decât este bețivanul care s-a întors la Domnul cu zece minute în urmă. Acesta-i adevărul. El este creștin la fel ca mine, merge în același loc ca și mine, se bucură de aceleași binecuvântări la fel ca mine sau ca oricare altul.

În Împărăția lui Dumnezeu nu sunt oameni mari și oameni mici! Noi toți suntem una! Acesta-i adevărul! Noi suntem frați și surori. În Hristos nu contează culoarea pielii, dacă suntem albi, galbeni, negri, etc, pentru că toți suntem una în Hristos Isus. Acolo nu vor mai fi licențe și doctorate (D.D., L.L, etc), nici oameni neînsemnați, diaconi, oameni de serviciu sau orice altceva. Noi toți alcătuim un singur trup în Hristos Isus, de aceea suntem frați și surori în Domnul Isus Hristos.

Acesta este motivul pentru care atunci când stăm împreună în locurile cerești, cu o inimă și un gând, Duhul Sfânt poate să vină în mijlocul nostru ca să ne binecuvânteze și ca să ne dea Cuvântul scump al lui Dumnezeu.

De multe ori, El face aceasta și prin vedenii.

Dacă cineva îmi spune o vedenie, sau dacă eu am o vedenie, înainte ca să pot spune ceva despre ea (indiferent ce voi spune), o verific cu Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă acea vedenie nu este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu, eu aș zice să nu o ascultați pentru că este falsă! (Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că întotdeauna vedeniile primite au fost conform Cuvântului). Acesta este Adevărul, Cuvântul lui Dumnezeu (fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Pe de altă parte, când noi venim la Dumnezeu sinceri și corecți, fără răutate, fără prejudecăți, cu o inimă deschisă și doritori să facem voia Sa, Dumnezeu este în stare să ne învețe! Pentru aceasta însă, trebuie să lăsăm mai întâi tradiția, ideile omenești în care am fost învățați etc., și să fim gata să primim tot ce va spune El.

Eu știu că mama voastră v-a învățat multe lucruri bune, dar uneori ele au spus și lucruri greșite.

Și eu am o mamă scumpă, pe care o iubesc. Cu ani în urmă, ea credea că păcatul de neiertat pentru o femeie era să facă avort, mai corect să ia viața unui copil înainte de naștere (ceea ce este greșit). Astfel, ea spunea: „Cum mai poate fi iertată o asemenea femeie?”

Din ceea ce știa mama, acest lucru părea a fi adevărat, dar nu este în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți, aici este deosebirea.

Îmi amintesc că cineva mi-a zis: „Eu m-am născut catolic, pentru că mama mea a fost catolică. Ea m-a crescut catolic, de aceea, voi rămâne catolic.”

Și eu am crescut baptist, dar nu am rămas baptist. Când am văzut că Cuvântul lui

Dumnezeu învață contrar doctrinei baptiste, am lăsat păreri omenești și am crezut Cuvântul lui Dumnezeu. *„Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii mincinoși.”* (Romani 3.4).

Aceasta este! Eu nu mă cert cu oamenii, ci le spun simplu: „Frate, eu cred aceasta! Eu sunt încă fratele tău, dar cred că Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu!” (Fratele Branham bate de trei ori).

Dacă sunteți zidiți pe temelia corectă, voi aveți îndrăzneală să intrați înăuntru.

Voi trebuie să admiteți că printre cei care propovăduiesc sfințenia: printre metodiști, baptiști, nazarinieni, pentecostali, etc., sunt oameni care se pretind a fi creștini, dar în realitate nu sunt! În inima lor, ei știu bine că nu sunt creștini!

În același timp însă, eu sunt convins că dacă un bărbat sau o femeie din aceste grupări, se întoarce cu adevărat la Hristos și se pocăiește de păcatele lui (sau ale ei) cu o inimă sinceră, zicând: „Doamne, eu cred cu adevărat”, Dumnezeu îi va da Duhul Sfânt chiar atunci. (Fratele Branham bate în amvon de două ori).

Poate că tu ești credincios, dar Dumnezeu nu-ți recunoaște această credință până când nu ți-o dovedește. Amin.

O, frate, lasă-mă să-ți spun ceva: poate că credința ta este recunoscută în gândurile tale proprii, dar când ea vine la gândurile lui Dumnezeu, va fi pecetluită prin botezul Duhului Sfânt.

Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și acest lucru i s-a considerat neprihănire, iar Dumnezeu i-a dat un semn că l-a primit: tăierea împrejur. Aleluia! Astăzi, Pecetea Dumnezeului celui viu este botezul Duhului Sfânt peste inima omului. (Cercetați Scripturile). Amin.

În Efeseni 4.30 se spune:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

Prin botezul Duhului Sfânt, tu primești Pecetea lui Dumnezeu, recunoașterea lui Dumnezeu că faci parte din Trupul Lui, că ești creștin.

Cel născut din Duhul lui Dumnezeu pășește plin de credință și de smerenie spre

Tronul harului pentru că știe că are dreptul să mănânce din Pomul vieții. El a experimentat personal un eveniment pe care nu l-a găsit nicăieri în lume.

Da, fiecare bărbat și fiecare femeie care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu, au o experiență lăuntrică și știu exact când, cum și ce s-a întâmplat cu ei, pentru că în viața lor s-a produs o schimbare. Ce este aceasta? Naștere din nou.

Așa cum am spus azi dimineață, voi aveți o coală veche, plină de cerneală și murdară. Nimic nu o mai poate curăța, dar dacă o scufundați într-un vas cu clor când o scoateți afară, nu mai are nici o pată, este albă și curată.

Așa este și Sângele lui Isus Hristos pentru credinciosul care-și mărturisește păcatul.

Există o fântână plină cu Sânge,

Ce curge din venele lui Emanuel

Când păcătoșii stau sub revărsare,

Sunt curățiți de pata lor, de vină!

Apoi, când Dumnezeu o scutură și vede că este uscată de vânturile sfinte ale lui Dumnezeu care vin ca un vâjâit puternic din cer, o pecetluiește cu Duhul Său cel Sfânt pentru ziua răscumpărării.

Satana vede acea Pecete și nu mai poate face nimic ca s-o murdărească. El poate să mai bâzâie în jurul ei; poate să strige la ea, dar nu o mai poate atinge.

Acesta-i adevărul! El nu o mai poate murdări pentru că poartă o Pecete care-i interzice (Aleluia!) s-o atingă! Ea este proprietatea lui Dumnezeu. Aleluia! Da, domnilor!

Aceasta este Ceea ce-l face pe om să umble plin de îndrăzneală! El nu se mai teme că va da înapoi! Nu, domnilor! El nu se mai teme de ceea ce va spune Diavolul!

Există o singură problemă: s-ar putea ca voi să încercați să pătrundeți aceste lucruri prin rațiune, să vă limitați la rațiune! Să nu faceți așa ceva! Nu încercați să pătrundeți aceste lucruri prin rațiune!

Voi ziceți: „Am să văd. Poate voi face și eu aceasta.” Să nu raționați problema nașterii din nou, ci credeți-o! Dumnezeu nu vine pe calea rațiunii, ci prin credință.

De aceea nu poate fi explicat de nimeni. Nimeni nu L-a cunoscut vreodată pe Dumnezeu prin rațiune și nici nu-L va cunoaște! Voi Îl aveți pe Dumnezeu prin credința simplă de copil, prin acceptarea Cuvântului Său. Voi spuneți că El este Adevărul și Îl credeți. Deci, voi Îl puteți cunoaște pe Dumnezeu numai prin credință, nu prin puterea voastră de rațiune. Credința vine de la Dumnezeu, ea este darul lui Dumnezeu care se naște în voi: *„...credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăduite, o puternică încredințare în lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1). Aleluia!

Ea vine de la Dumnezeu, prin puterea Domnului Isus Hristos, care face din voi un om nou prin botezul Duhului Sfânt. (fratele Branham bate de cinci ori în amvon).

El vă spală, vă sfințește și vă pecetluiește pentru ziua răscumpărării, pentru Împărăția lui Dumnezeu, astfel încât știți pe ce stați. Nici toți dracii din iad nu pot să vă mai clinească din locul vostru, nici chiar dacă vă amenință cu moartea. Ei pot întoarce chiar și o mitralieră împotriva voastră.

De fapt Satana a și încercat acest lucru.

Cu câteva săptămâni în urmă, am vizitat catacombele din Roma, unde au murit foarte mulți sfinți și martiri. Am stat și în arena în care au fost dați la lei sau au fost uciși pe diferite alte căi mii de creștini. Ei au mers la moarte fără să clipească, pentru că știau că *„Îl cunosc pe El în puterea învierii Lui,”* iar într-o zi ei vor fi ridicați de Dumnezeul cel viu care i-a spălat în Sângele Său.

Oh, frate, un om care s-a întâlnit vreodată cu Dumnezeu nu mai poate fi același.

Îmi amintesc când a venit omul acela și l-a întâmpinat pe Isus Hristos. El era posedat de o legiune de draci, dar odată ajuns în prezența lui Hristos, a fost eliberat și s-a dus acasă să le spună la ai lui ce lucruri bune a făcut Dumnezeu pentru el.

Oamenii spun că religia îl înnebunește pe om, dar nu este adevărat. Tu nu ești în toate mințile cât timp nu-L ai pe Hristos, pentru că El este singurul Dătător al Vieții; singurul care-ți poate da mintea întregă...

„...prin sângele lui Isus avem intrare slobodă în Locul prea sfânt,

pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua din lăuntru, adică trupul Său.” (Evrei 10.19-20).

Ce face trupul? Învelește sângele. Sângele este viața. Singura modalitate de a ține viața în templul (trupul) în care locuiesc eu este ca țesuturile, mușchii și carnea să țină sângele în locurile pregătite pentru el. Este adevărat? (adunarea răspunde: „Amin!”).

Așa S-a învelit și Dumnezeu de oameni – în sângele, mușchii, carnea și pielea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Nașterea Lui a fost supranaturală prin faptul că Dumnezeu Tatăl a umbrat-o pe fecioara Maria, creând în pântecul ei celula de Sânge a propriei Sale Ființe – o creație. Apoi, El S-a ascuns de oameni înăuntrul aceluia trup.

Dar într-o zi, omul păcătos l-a deschis inima cu o suliță și Sângele Lui a curs pe pământ. El a curs fără plată pentru păcatele lumii. Astăzi, acest lucru este descoperit.

Și așa cum mai întâi a venit Sângele Lui, apoi Duhul, când noi suntem născuți din nou în Împărăția lui Dumnezeu, când devenim oameni noi în Hristos, mai întâi vine apa spălării, apoi Sângele sfințirii, iar în final vine Duhul Sfânt.

După trei zile, Dumnezeu a luat trupul acela mort, care zăcea în mormânt și l-a înviat pentru neprihănirea noastră. Iar în seara aceasta, El stă și face mijlocirea între Dumnezeu și oameni. Ce fel de oameni ar trebui să fim noi, care beneficiem de această mare salvare? Ești cumva un laș? Te temi să-i spui șefului că tu ești mântuit? Te temi să-i spui bețivului că tu ești născut din nou?

Nu! *„Noi avem îndrăzneală (Aleluia!), fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul preasfânt.”* (Evrei 10.19).

Oh, oamenii te vor numi „holly-roller”, te vor batjocori, dar ce contează aceasta? Ei l-au numit și pe El „Beelzebul”, vedeți? Dar ce contează cum te numesc ei? Ceea ce contează este cum te numește Dumnezeu. Lumea îl numea pe Isus: „copil din flori, neștiutor, fanatic, etc.”

Biserica spunea: „Este un rătăcit! Un om care și-a pierdut mințile!” Dar Dumnezeu a spus despre El: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit...”* (Matei 17.5). Eu prefer aceasta, decât toate laudele oamenilor! Eu nu vreau să fiu bătut pe umăr de oameni și lăudat, ci doresc să fiu luat de mână de Hristos. Amin! Vă puteți identifica cu această mărturie?

Îmi amintesc că o dată, pe vremea când David era împărat peste Israel, chivotul (era luat de filistenii) a fost dus în casa lui Obed - Edom la Ierusalim „în strigăte de veselie și în sunet de trâmbițe.” David era plin de bucurie „juca din răspuneri înaintea Domnului și era încins cu efodul.”

Dar „...Mical, fata lui Saul, se uita pe fereastră: și văzând pe David sărind și jucând, l-a disprețuit în inima ei.”

Vedeți, chiar și soția lui l-a disprețuit și și-a bătut joc de el: „Cu câtă cinste s-a purtat împăratul....descoperindu-se înaintea slujnicilor supușilor lui, cum s-ar descoperi un om de nimic.” Dar el nu a luat-o în seamă, deoarece se purtase așa în cinstea Domnului.

„Și Mical, fata lui Saul, n-a avut copii până în ziua morții ei.” - ea a devenit stearpă. (2 Samuel 6.15, 14, 16, 20, 23) și numele ei a pierit din Israel.

Dar Dumnezeu cum a privit purtarea lui David? El a spus: „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toate voiele Mele.” (Fapte 13.22). Da, domnilor.

Eu prefer să am aceasta decât toate favorurile oamenilor sau orice altceva. Eu doresc să fiu plăcut Domnului.

Dumnezeu spune: „Eu am un slujitor pe care pot pune degetul; care Mă va crede și care se va încrede în Mine!” (fratele Branham bate de două ori în amvon). Acesta-i adevărul.

Tu nu poți face o jumătate de mărturie! Tu nu poți face aceasta cu o minte încurcată! Acest lucru trebuie făcut cu o credință curată, neamestecată, prin Sângele lui Isus Hristos. Atunci știi că ai ajuns sus, în locurile cerești, că L-ai atins pe Dumnezeu și că ești slujitorul Lui. Tu nu te mai temi de nimic, pentru că: „prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în locul preasfânt,

prin calea cea nouă și vie... prin perdeaua din lăuntru, adică trupul Său.” (Evrei 10.19).

Să citim acum puțin mai departe:

„și fiindcă avem un Mare Preot pus peste casa lui Dumnezeu, (fiți atenți):

să ne apropiem cu o inimă curată, cu credința deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu o apă curată.” (v. 21-22).

Noi am trecut prin versetul acesta azi dimineață.

Cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, adică eliberate de cunoștința noastră firească, de păcate, de rău și de necunoștința Lui.

„și cu trupul spălat de o apă curată”, prin botezul în Numele lui Isus Hristos.

Prin aceasta, noi pășim liberi și cu îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu, fiindcă știm că viața murdară și răul pe care l-am iubit cândva nu mai există. Și aceasta nu prin puterea mea, nu eu am făcut-o, ci pentru că El însuși a venit în inima mea și a făcut-o. El m-a salvat prin har. Eu L-am crezut și L-am urmat, iar El mi-a dat Duhul Sfânt. Prin aceasta, lucrurile pe care le-am urât cândva mi-au devenit scumpe, iar cele pe care le-am iubit, le-am pus de-o parte. Astfel, dacă înainte îmi era greu să merg la casa Domnului, acum o fac cu plăcere. Înainte nu-mi plăcea să-i văd pe oameni cântând, strigând și laudându-L pe Domnul, dar acum îi iubesc.

De ce? Pentru că în viața mea s-a produs o schimbare, așa că acum merg *„pe o cale nouă și vie”*. Eu am fost ancorat pe această cale, atunci când m-am lăsat botezat în apă în Numele Domnului Isus Hristos

De ce? Pentru că El a spus: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor, apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38).

Pentru că am făcut aceasta am fost vorbit în public, batjocorit, înjosit și certat, dar aceasta nu cotează câtuși de puțin! Dumnezeu a poruncit să fac așa și eu Îl cred pe El. Acesta este adevărul desăvârșit.

Oamenii îmi spun: *„Tu ești unul din mișcarea „Numai Isus”, ești unitarian, etc.”*, dar pe mine nu mă interesează ce spun ei, eu cred Cuvântul lui Dumnezeu pentru că El este Adevărul. Pe mine nu mă interesează favoarea oamenilor, ci doresc să primesc favoarea Lui.

Eu am vorbit de curând cu un predicator renumit și i-am cerut să predice acest Adevăr, dar el mi-a spus: *„Acesta este Adevărul, dar dacă l-aș predica în adunarea mea, m-ar da afară.”*

Eu i-am spus: „Prefer să predic la cei patru pereți și să spun Adevărul, „*pentru că Dumnezeu este în stare să ridice din aceste pietre copiii lui Avraam*”, decât să compromit Evanghelia!” Da, domnilor! Și aceasta, pentru că într-o zi această Carte mă va judeca. Acesta-i adevărul! Cuvintele lui Dumnezeu vor fi Judecătorul meu în Ziua Judecății! Eu trebuie să predic Adevărul indiferent cum sau pe cine va răni El!

Ascultați acum, pentru că vom citi mai departe.

„Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința.” (Evrei 10.23).

„Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și fapte bune.” (.24).

„A îndemna” înseamnă „a încuraja”. Deci: *„să ne încurajăm unii pe alții la dragoste și la fapte bune.”* Dacă veți vedea că doi frați din biserică au ceva unul împotriva celuilalt, să nu spuneți ceva care să agraveze și mai mult situația, ci vorbiți în așa fel încât să-i împăcați.

„îndemnați-vă unii pe alții la dragoste și fapte bune.” Aceasta este ceea ce trebuie să facem noi.

Cum este un astfel de om? Născut din nou.

Dacă tu, fratele meu, nu simți în felul acesta când vezi că doi frați se ceartă și își spun cuvinte tăioase, dacă nu simți că trebuie să-i împaci, atunci este timpul să mergi chiar atunci la altar! Acesta-i adevărul. Înseamnă că în viața ta s-a întâmplat ceva rău, că undeva ai fost amăgit, că nu ai experiența pe care o vrea Dumnezeu!

Când Isus a fost batjocorit, El nu a răspuns cu batjocură! Când a fost vorbit de rău, El a tăcut. Când I s-a făcut rău, El a răspuns cu bine. Când L-au bătut și L-au pironit pe cruce, El a privit spre ei cu milă și a spus: *„Tată, iartă-i că nu știu ce fac!”* (Luca 23.34).

Dacă tu nu răspunzi la fel ca El, înseamnă că Duhul Sfânt nu a venit încă în inima ta, pentru că Duhul Sfânt este Duhul care a locuit în Hristos Isus.

Biblia spune: *„...veți cunoaște... că Eu sunt în voi.”* (Ioan 14.20). Hristos este în Biserica Sa.

Acum, voi, cei din Tabernacolul Branham, știți că noi nu suntem o organizație, că nu avem un nume, sau altceva de felul acesta. Singurul lucru pe care-l avem noi este părtășia în jurul Cuvântului lui Isus Hristos.

Noi suntem de asemenea bucuroși pentru cei care au venit în seara aceasta în mijlocul nostru, ca să aibă părtășie cu noi în Isus Hristos. Ne bucurăm să fiți printre noi în fiecare seară, sau oridecâte ori ne întâlnim. Noi vă dorim în mijlocul nostru. Pentru aceasta, nu sunteți obligați să aderați la gruparea noastră. Nu, ci singurul lucru pe care îl aveți de făcut, este să veniți să vă închinați împreună cu noi, și să țineți sus adevărata taină a lui Dumnezeu fără nici o șovăire! Veniți la închinare, veniți la altar și iubiți-vă unii pe alții! Trăiți în pace unii cu alții!

Dacă vedeți că un frate părăsește cărarea, duceți-vă la el și fiți împăciuitori. Aceasta-i ceea ce trebuie să facem noi. Ce se întâmplă dacă nu procedezi astfel? Ești cel mai nenorocit om, nicidecum un creștin adevărat! Atunci toată osteneala și alergarea ta este zadarnică. Nu a spus Isus că: *„Degeaba Mă cinstesc ei dând învățăături care nu sunt decât niște porunci omenești.”* (Marcu 7.7).

Voi ziceți: „Păi, am aderat la biserică. Eu mi-am trecut numele în registrul ei și am făcut toate celelalte.” Aceasta nu are nici o legătură cu problema noastră!

„...dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3.5).

Să revenim acum din nou la Evrei și să citim versetul 25, înainte de a intra în tema noastră.

„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obiceiul; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”

Oamenii părăsesc părtășia, ei nu mai merg la biserică. Bisericile încep să fie goale. Acum războiul s-a terminat și oamenii au început s-o ducă din nou bine: fiecare este bine hrănit, bine îmbrăcat, au servicii bune, au stabilitate, dar nu-i mai interesează de cel de lângă ei!

Zilele trecute am sunat la un magazin de reparat cuptoare de încălzit, iar cei de acolo m-au întrebat:

„Noi vi l-am montat?”

„Nu, am răspuns eu, dar cei care mi l-au făcut au dat faliment.”

„Atunci, caută-i pe cei care au dat faliment!”

Da, toți sunt dezinteresați. Cu câțiva ani în urmă, aceste firme solicitau de lucru și făceau orice, dar acum au destui bani și nu le mai pasă de nimic.

Dar dați-mi voie să vă spun ceva: aceasta va roade ca și cangrena în voi!

Poetul spune:

Nu poftiți bogățiile trecătoare ale lumii,

Căci ele putrezesc rapid!

Căutați să câștigați comorile cerești,

Căci ele nu vor trece nicicând!

Eu am trecut prin neazuri și am avut și propășire. Am gustat și una și alta, dar vă spun că prefer să fiu dus de mâna lui Isus Hristos, decât să am toți banii și toate bogățiile ce se pot îngrămădi pe acest pământ!

El este Prietenul meu și când sunt sărac și când sunt în belșug. Pe El Îl iubesc și când sunt flămând și când am tot ce-mi trebuie; și când sunt trist și când sunt fericit. Da, eu Îl iubesc pentru că El m-a iubit mai întâi. Amin. Aleluia!

Când am fost bolnav, zăcând între viață și moarte, El a fost Prietenul meu. În seara aceasta, când sunt fericit, El este tot Prietenul meu, iar atunci când voi pleca de aici, El va fi același Prieten. Când firul acesta firav al vieții se va rupe și voi pleca în veșnicie, El va rămâne Prietenul meu. Când vor trece veacurile, iar noi Îi vom cânta laude pentru că ne-a luat de aici, El va fi tot Prietenul meu. (fratele Branham bate de patru ori în amvon). Da, domnilor! Când nu va mai fi nici lună nici soare, nici acest pământ, El va fi tot Prietenul meu.

Oh, cât de mult ar trebui să-L iubim!

Ce este toată osteneala voastră? Ce este bogăția voastră? Ce este renumele vostru? Cine sunteți voi? Da, cine sunteți voi ca să-l întoarceți spatele la Dumnezeu? Cine sunteți voi ca să refuzați să vă supuneți Cuvântului Său? Cine sunteți voi ca să întoarceți capul de la ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu

pentru că un predicator sau oricine altcineva v-a spus că partea cutare din Scriptură este pentru o altă zi? Cine sunteți voi de ascultați mai repede cuvintele unui om decât Cuvântul lui Dumnezeu? Voi să-L credeți pe Dumnezeu, nu pe oameni, pentru că numai așa veți putea fi prietenii lui Dumnezeu!

Priviți! După toate cele spuse până acum, Pavel dă un mare răspuns:

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.” (Evrei 10.26-27).

„Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.”

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?” (v.28-29)

Auziți? *„cu cât mai aspră pedeapsă!”*(v.28). Dacă sub Legea lui Moise, când jertfa adusă pentru păcat era un miel, cel care o disprețuia sau o respingea, trebuia să fie ucis fără milă, cu cât mai mult va fi pedepsit omul care respinge și disprețuiește Sângele lui Isus Hristos?

Primul lucru pe care vrem să-l știm acum, este: ce este de fapt păcatul de neiertat?

Unii oameni spun: „Păcatul de neiertat este sinuciderea!”

Alții spun: „Este avortul!”

Vedeți, unii spun una, alții altceva.

Unii spun: „Păcatul de neiertat este atunci când un om primește Duhul Sfânt, iar după aceea cade din credință și Duhul Sfânt îl părăsește!” Nu, nu este nici aceasta! Nu, domnilor!

Să privim la ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu.

În Matei 12.22-37: *„Isus a tămăduit un îndrăcit și un orb și mut, așa că mutul vedea și vorbea.”* (v.22)

Când oamenii au văzut acest lucru, au spus:

„Omul acesta nu scoate dracii decât cu Beelzebul, domnul dracilor!” (v.24).

Cum puteau să creadă ei, care aveau inimile pline de nelegiuire și de păcate? De ce i-a condamnat Domnul? De ce? Pentru că au fost condamnați chiar de Cuvântul lui Dumnezeu Însuși!

Ce le-a spus Petru în ziua Cincizecimii, în Fapte 2.22: *„Bărbați Israeliti, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți.”*

Și Isus le-a spus acestor farisei în Matei 12.32 că:

„Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”

Ce înseamnă cuvintele: *„va vorbi împotriva Duhului Sfânt”* ?

Faptul că cineva strigă, este Duhul Sfânt? Poate da, poate nu! Uni spun: *„Vorbirea în limbi este dovada că omul acela posedă Duhul Sfânt?”* Poate că da, poate că nu! Acesta este adevărul! Eu am avut ocazia să văd că nu toți cei care vorbesc în limbi au Duhul Sfânt peste ei!

Eu am văzut draci care vorbesc în limbi. Am văzut vrăjitori care vorbesc în limbi. Ei beau sânge dintr-un craniu de om, după care vorbeau în limbi. Am văzut de asemenea cum vrăjitorii își puneau creioanele pe masă și cum ele scriau singure într-o limbă necunoscută pe care vrăjitorii o puteau citi apoi! Aceasta însă nu înseamnă că ei sunt creștini!

Eu am văzut oameni care săreau în sus și în jos, îl lăudau pe Domnul, iar când plecau de acolo, furau, mințeau, înșelau și făceau toate celelalte rele. Așa ceva nu vine de la Domnul!

Dar eu îți spun, frate, că acolo este dragoste divină desăvârșită, unde Dumnezeu stăpânește inimile oamenilor și Se odihnește în ele, Același ieri, azi și înaintea, poți să te gândești la prezența Duhului Sfânt.

Isus a spus: *„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea*

dragoste unii pentru alții.” (Ioan 13.35).

„Dragostea nu va pieri niciodată. Proorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.

Căci cunoaștem în parte, și proorocim în parte;

Dar când va veni ce este desăvârșit, dragostea, acest „în parte” se va sfârși.” (1 Corinteni 13.8-10). Dragostea lui Hristos nu va înceta niciodată! Acesta este adevărul!

Eu nu pot să vă judec pentru ceea ce faceți deoarece singurul nostru Judecător este Dumnezeu cel Atotputernic! Dar Isus a spus: *„Îi veți cunoaște după roade.”* (Matei 7.16).

Aici este baza fiecărui verset din Biblie.

Vom merge mai departe și în câteva minute vom arăta care este păcatul de neiertat.

Pavel vine și pune capac la aceasta, spunând:

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.” (Evrei 10.26). Deci păcatul de neiertat este „păcatul săvârșit cu voia”. Este adevărat? „dacă păcătuim cu voia...” (v.26).

Acum să vedem ce este păcatul? Primul lucru pe care trebuie să-l știm, este ce este păcatul? Păcatul este necredința, nesupunerea, respingerea.

În nota explicativă a Bibliei Scofield, ni se spune că *„Păcatul este respingerea voii descoperite a lui Dumnezeu”*. (Face referire la Romani 3).

Deci, păcatul în forma lui inițială este să respingi Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu sau voia lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu descoperă voia Sa, Cuvântul Său, și tu Îl respingi, aceasta este o hulă (un refuz) împotriva lui Dumnezeu.

Care a fost primul păcat? Pentru aceasta, vom merge în Geneza 3 (Dacă vreți puteți citi acasă acest capitol). Când Dumnezeu i-a pus pe Adam și pe Eva în Eden, le-a spus ce aveau voie să facă și ce nu. Acela era Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar priviți ce s-a întâmplat.

Când a venit Satana la Eva (prin șarpe), a spus:

„Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ”Să nu mâncați din toți pomii din grădină?” (Geneza 3.1).

„Hotărât că nu veți muri.” (v.4).

Vedeți? Înțelegeți? Și Eva a păcătuit cu voia, deoarece a știut că Dumnezeu le-a poruncit să nu facă acel lucru. (Geneza 2.17). Este adevărat? („Amin”).

Și când Eva a încălcat Cuvântul cu voia, a comis primul păcat. Este adevărat? (Amin).

Ea a cunoscut voia lui Dumnezeu, dar a refuzat s-o împlinească. Este adevărat? (Amin).

Acesta a fost primul păcat.

Atunci ce este păcatul?

Domnul Isus spune în Ioan 3.18 că:

„...cine nu crede, a și fost judecat...”. Este adevărat? Aceasta înseamnă că de fapt păcatul este necredința.

În discuția avută cu Eva, Satana a spus: „Dumnezeu a spus aceasta, dar nu o va face.” Vedeți cum a văruit el Cuvântul? „Păi, Dumnezeu a spus aceasta, dar nu o va face!” Cu alte cuvinte: „Vi se vor deschide ochii și veți avea mai multă cunoștință.”

Exact cu aceeași minciună putredă vine Satana și astăzi la predicatori și la membrii bisericii (fratele Branham bate de două ori în amvon). El spune: „Cuvântul lui Dumnezeu spune într-adevăr așa și așa, dar nu înseamnă aceasta, ci aceea!” Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă exact ceea ce spune El.” (fratele Branham bate de patru ori în amvon). Acesta-i adevărul.

Eu nu aduc niciodată învățătură în adunările de vindecare sau în cele pe care le țin în alte biserici, pentru că acolo este un grup amestecat. Dar aici, în biserica mea, eu predic ceea ce cred că este Adevărul. Și când vorbesc în alte părți eu predic

Adevărul, dar nu intru în amănunte.

Odată, când cineva m-a văzut botezând aici în Numele Domnului Isus Hristos mi-a zis: „Frate Branham, până acum eu am crezut că tu ești trinitarian.”

„Acesta este gândul tău, dar tu nu poți să-mi arăți nici un verset în Biblie, unde cineva ar fi fost botezat vreodată altfel decât în Numele lui Isus Hristos.”

„Bine, dar...”

„Cuvântul acesta stă și în fața ta.”

Odată am fost vizitat de un frate adventist de ziua a șaptea, care a venit chiar acasă la mine ca să mă provoace la o discuție (fratele lui este printre noi).

El avusese o discuție cu fratele său și îi spusese:

„Cine este acest Bill Branham ca să ascult de el?”

Așa că fratele l-a adus la mine ca să discut cu el. Eu i-am zis:

„Fratele meu, te rog să lași jos îndrumătorul tău și să luăm amândoi Biblia.”

„Da, Biblia...”

„Dacă Cuvântul va dovedi că învățătura ta este greșită, ești de acord să mă lași să te botez în Numele Domnului Isus Hristos? Dacă tu vei dovedi că botezul corect este cel făcut în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, mă voi lăsa eu botezat de tine.”

A fost de acord cu aceasta, așa că am început discuția.

El nu a putut să aducă decât un singur verset, dar cu toate că i-am dovedit că nu are dreptate, nu a vrut să mă lase să îl botez. Ce a făcut prin aceasta? S-a condamnat singur pentru că Biblia spune că *„dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.”* (Evrei 10.26). Acesta este păcatul de neiertat.

Dacă voi luați cunoștință despre Adevărul Evangheliei care este pus înaintea voastră, dacă Dumnezeu vă descoperă voia Sa și știți că acesta este Adevărul, și cu toate acestea refuzați să-L primiți pentru că doriți să fiți bine văzuți în adunarea

voastră, de predicatorul vostru, sau pentru că vreți să vă vedeți în continuare de problemele voastre în loc să urmați Cuvântul lui Dumnezeu, nu uitați că Pavel a spus: *„dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate...”*

Acesta este păcatul de neiertat: dacă luați cunoștință de Adevăr și refuzați să umblați în El. Credeți că acesta este adevărul? („Amin”).

Aceasta spune Biblia: *„...dacă păcătuim cu voia...”* Păcatul este necredința.

Poate ziceți: „Este fumatul un păcat? Sau băutura? Sau celelalte?” Nu, nu! Toate acestea sunt atribute ale necredinței! Voi faceți toate aceste lucruri pentru că nu credeți. Dacă un om spune că el crede Cuvântul, atunci trebuie să fie un creștin adevărat, adică să umble conform Cuvântului. Vedeți, i se cer roade (atributele credinței).

Mărul nu este pomul, el este doar rodul, un atribut al pomului.

Tot așa, dacă tu minți, înșeli, furi, fumezi, etc., și apoi spui că ești creștin, dovedești că în realitate nu ești născut din nou. Acesta-i adevărul. Viața ta dovedește cine ești!

Isus a spus: *„Îi veți cunoaște după roadele lor.”* (Matei 7.16).

Pe altă parte, Biblia spune că: *„dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”* (1 Ioan 2.15).

Aceasta dovedește că sunteți doar niște religioși, dar în realitate nu ați gustat niciodată salvarea.

Religia este o acoperire, dar salvarea este libertate! Aleluia! (fratele Branham lovește amvonul de șase ori).

Salvarea descoperă, arată cine ești tu. Acesta-i adevărul! Motivul pentru care facem lucruri greșite este că nu credem.

Dar dacă voi credeți din toată inima că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu este obligat, dacă mărturia voastră este adevărată, să vă dea botezul Duhului Sfânt, să vă sigileze în Împărăție până ziua răscumpărării. Acesta-i adevărul.

Dar dacă voi spuneți: „Păi, eu am primit Duhul Sfânt! Slavă lui Dumnezeu! Eu știu că Îl am, pentru că am căzut sub puterea Lui!”

Oh, aceasta nu este dovada că posedăți Duhul Sfânt! Nicidecum. Prieteni, eu am văzut tot felul de lucruri; am văzut cum oamenii pot să cadă sub influența diferitelor duhuri. Acesta-i adevărul. Aceasta nu este o dovadă că posedăți Duhul Sfânt!

Dar când posedăți dragostea lui Hristos în inima voastră, când Dumnezeu face din voi un creștin adevărat și vă pecetluiește cu Duhul Său în Împărăția lui Dumnezeu, s-ar putea să cădeți sub puterea Duhului. Voi veți face una sau alta, orice ar fi acesta, dar viața voastră va dovedi mărturia voastră. Viața voastră mărturisește atât de puternic cine sunteți, încât nu contează ce spuneți. Oamenii nu vă vor crede dacă nu o trăiți. Nu, ei nu vor crede! Nimeni nu vă va crede, nici chiar voi înșivă, așa că sunteți cei mai nenorociți oameni, pentru că nu sunteți nici cu lumea nici cu Dumnezeu.

De ce nu vreți să veniți din toată inima la El și să-I spuneți: „O, Dumnezeule, mărturisesc toate greșelile pe care le-am făcut și cred în Isus Hristos din toată inima mea. Dă-mi, Te rog, Duhul Tău cel Sfânt, Doamne!”? Și El o va face! Atunci roada Duhului va veni în viața voastră și vă va legitima că credeți.

Poate cineva zice: „Păi, eu m-am lăsat de fumat. M-am lăsat de băut, am încetat să mai fac asta sau cealaltă.”

Frate, orice păcătos poate face aceasta! Desigur. Acesta este adevărul.

Dar fii atent! De exemplu, este război și vedeți un om îmbrăcat în uniformă americană. Frate Roberson, frate Frank și voi ceilalți care ați fost în război, nu ați putut avea încredere în el pentru că avea uniformă americană, deoarece ar fi putut să fie un spion. Putea fi un german. Putea fi un dușman. Vedeți, faptul că un om poartă uniformă americană nu-l face obligatoriu american! Nu, domnilor!

Aleluia! Voi puteți aparține la toate bisericile din țară; puteți întoarce în fiecare an o pagină nouă în viața voastră, etc., dar aceasta nu vă face un creștin adevărat.

Frate, tu ești american atunci când ai un act autorizat, cu amprente digitale, care dovedește aceasta (fratele Branham bate de cinci ori în amvon).

Tot așa, dacă tu ai primit botezul Duhului Sfânt și puterea lui Dumnezeu lucrează

În viața ta făcându-te să trăiești smerit și plin de pace în această lume, zi de zi, săptămână de săptămână, an de an, oamenii vor vedea unde stai tu.

David a spus în Psalmul 1 că un astfel de om „este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul lui și ale cărui frunze nu se veștezesc:

tot ce începe duce la bun sfârșit.” Da, domnule! El își va aduce rodul în anotimpul lui.

„Nu tot așa este cu cei răi: Ci ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul.” (v. 3-4).

Aceștia au nevoie tot timpul de noi și noi treziri, dar un creștin adevărat, care este ancorat în Hristos, știe pe ce stă! Acesta-i adevărul!

„...dacă păcătuim cu voia...”. Vedeți? Este vorba de p-ă-c-a-t, păcat. Ce este păcatul? Necredința. Câți știți aceasta? Luați dicționarul Webster și veți vedea că așa este.

Primul păcat din Biblie a venit din cauza necredinței. Este adevărat? Și „*cine nu crede, este deja condamnat.*”

Prin toată Scriptura, păcatul este necredința.

Dacă spun: „Este noapte pentru că afară este întuneric!” nu contează cât este de întuneric afară. Afară este întuneric. Este adevărat?

Dacă spun: „În camera aceasta este lumină!”, nu are importanță cât este de puternică această lumină! Este lumină pentru că este lumină!

Așa că, dacă ești credincios, ești creștin! Dacă nu ești credincios, nu ești creștin. Asta-i tot!

Tu nu ești salvat prin faptele tale bune! Nu ești salvat pentru că strigi! Nu ești salvat pentru că joci în Duhul! Nu ești salvat pentru că vorbești în limbi! Nu ești salvat pentru că nu mănânci carne! Nu ești salvat pentru că ai aderat la o biserică! Nu ești salvat pentru că te-ai botezat în apă!

Tu ești salvat prin credință, prin harul Său! Acesta este adevărul. Iar dacă ești salvat cu adevărat, toate celelalte lucruri vin pe deasupra. Atunci tu poți striga, Îl poți lăuda pe Domnul, etc. Atunci, tu ești supus pentru că „*duhul prorocului este*

supus prorocului." (1 Corinteni 14.32), iar când păstorul vede ceva greșit și te muștră, tu ești supus.

Tu recunoști că ai greșit și spui: „O, Dumnezeule, iartă-mă pentru că nu am vrut să ies din ordine. Nu am vrut să fac aceasta.”

Oh, dacă biserica ar merge înainte, ați vedea o biserică ce se mișcă pentru slava lui Dumnezeu! *„Duhul prorocului este supus prorocului!”* Vedeți? Fiecare lucru este în ordine; biserica este așezată în ordine.

Dar dacă stați cu capul sus și spuneți: „Nu, nu cred așa ceva! Nu pot să cred!”, aceasta arată că cu voi s-a întâmplat ceva rău! O asemenea atitudine este greșită! Ceva este pe dos cu voi! Voi nu puteți suporta să fiți corecțați! Înțelegeți ce vreau să spun?

Scriptura spune: *„Dacă n-ascultă cineva de ce spunem noi... însemnați-l...”* (2 Tesaloniceni 3.14). Aceasta se întâmplă dacă nu puteți suporta corectarea. Dacă nu vreți să stați în rânduială, dacă nu vreți să stați în lucrurile lui Dumnezeu, atunci dați-vă la o parte!

Pavel a spus: *„au plecat pentru că nu erau dintre ai noștri.”* Acesta-i adevărul.

El a mai spus:

„...aud că între voi sunt dezbinări, că unul trăiește cu propria lui mamă, în timp ce alții se îmbată la masa Domnului.” Iar când ei au plecat, a spus: *„Au plecat dintre noi deoarece nu erau dintre ai noștri.”* Acesta este adevărul!

„Voi nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor.” (1 Corinteni 10.21), și apoi să mai spuneți că sunteți creștini!

Pavel i-a tăiat! I-a făcut bucățele. El i-a iubit, dar le-a spus Adevărul! Iar când generația lui Pavel va învia, el va sta în fața lor și-i va judeca, pentru că el a putut spune în Fapte 20.26-27 că:

„...sunt curat de sângele tuturor.

Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.” (fratele Branham bate de două ori în amvon).

Eu nu va trebui să răspund pentru ziua lui Pavel, dar când această generație se va ridica pentru judecată, eu voi sta acolo ca un martor al Său, pentru timpul acesta. Acesta este motivul pentru care trebuie să spun Adevărul. Dacă știu că acesta este Adevărul și cu toate acestea refuz să-L spun oamenilor ca să nu-mi pierd popularitatea, în ziua aceea voi fi condamnat ca fățarnic! (fratele Branham bate de patru ori în amvon). Dar eu nu voi face așa ceva, ci prefer să fiu dat afară de toți, să fiu numit impostor, fanatic sau oricum le place, pentru că în ziua aceea, când va veni Domnul, să-mi poată spune: *„Fiindcă ai păzit Cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării...”* (Apocalipsa 3.10). Aceasta este tot.

Dacă Biblia ar învăța că astăzi nu mai este nevoie de botezul Duhului Sfânt, aș învăța și eu la fel, dar Biblia spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci”*. (Evrei 13.8). Dacă Ea ar spune că minunile au încetat o dată nu moartea apostolilor, eu aș crede aceasta, dar Dumnezeu a spus în Marcu 16.17: *„Iată semnele care îi voi însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu...”*, iar eu cred aceasta.

Dacă Biblia ar spune că numai în epoca apostolilor s-a vorbit în limbi, iar acum nu mai este așa ceva, aș crede, dar Biblia spune: *„vor vorbi în limbi noi...”* (v.17).

Dacă Biblia ar învăța că botezul în apă în Numele lui Isus Hristos s-a făcut numai în timpul apostolilor, iar apoi s-a făcut așa cum îl învață biserica catolică (în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt), aș crede, dar Biblia spune că:

„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24.14).

Dacă Biblia nu ar vorbi despre spălarea picioarelor, nu aș vorbi nici eu, dar Biblia spune: *„Dacă știți aceste lucruri fericite de voi dacă le faceți”* (Ioan 13.17). (fratele Branham, bate de două ori în amvon). Eu v-am spus adevărul!

Dacă Cina ar fi numai simbolică, aș spune și eu așa, dar Isus a spus: *„...să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea...”*

Pentru că ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.” (1 Corinteni 11.25-26). Eu am stat cu aceasta.

Dacă Domnul ar fi spus că vindecarea divină a încetat o dată cu moartea

apostolilor, aş crede-o, dar Isus a spus:

„Îşi vor pune mâinile peste bolnavi, şi bolnavii se vor însănătoşa.” (Marcu 16.18).
Eu cred că acesta este adevărul, cred că aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede!

Eu pot să văd însă cum astăzi se ridică o mulţime de fanatici care imită şi batjocoresc Adevărul. Prin ceea ce fac afară, ei aduc numai batjocură şi reproşuri! Ei stau în biserică şi vorbesc în limbi, iar când merg acasă se supără şi se ceartă. Acela nu-i Duhul Sfânt. (fratele Branham bate de trei ori în amvon). Acesta-i adevărul! *„Prin roadele lor îi veţi cunoaşte”*. (Matei 7.16).

Dacă tu mergi la un om şi-i spui Adevărul, adică-i zici: „Iată-L pe „aşa vorbeşte Domnul”, şi el nu vrea să te asculte, ci spune: „Oh, eu nu cred aşa ceva!”, acel om păcătuieşte împotriva Duhului Sfânt. El face un păcat care nu va fi iertat niciodată, până când nu vine să îndrepte acel lucru.

Dacă de exemplu, eu vin pe lângă Ohio în jos şi vreau să trec pe partea cealaltă, iar oamenii îmi spun că mai jos este podul, ce voi face? Poate voi zice: „Am să trec prin altă parte!” dar acolo se află podul. El a fost pus acolo ca să pot trece peste el dincolo. Ca să pot trece însă, trebuie să plătesc o taxă. Ca să pot merge din Jeffersonville la Kentucky, trebuie să trec podul. Este adevărat? Dar eu nu vreau, ci zic: „Nu voi trece pe acolo! Am să închiriez o barcă şi voi trece cu ea!” Dar dacă încerci aceasta, când vei ajunge pe malul celălalt, vei fi întâmpinat de autorităţi, care te vor aresta pentru această faptă. Acesta este adevărul.

Nu-i de mirare că Isus a spus în pilda nunţii fiului de împărat că:

„Împăratul a zărit (printre invitaţii de la ospăţ) un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.”

„Prietene”, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuţit.” (Matei 22.11-12).

Omul acela a stat neputincios. De ce nu avea el haina de nuntă? Pentru că în Orient este obiceiul ca atunci când serbează cina nunţii, mirele să-şi întâmpine invitaţii şi să dea acele robe cui vrea.

Isus Hristos a aşezat Cina Nunţii la sfârşitul veacului, şi depinde de El cine va primi roba şi cine nu!

Fiecare om care venea la nuntă trebuia să prezinte invitația, iar după aceea primea haina de nuntă (roba). Fie că acel om era sărac sau cel mai bogat om din zonă, acolo toți erau îmbrăcați la fel. Acesta este adevărul.

Frate, atunci când noi vom merge la Cina Nunții, trebuie să avem cu toții aceeași robă ca apostolul Pavel. (fratele Branham bate de câteva ori în amvon). Noi trebuie să avem același botez al Duhului Sfânt. Noi trebuie să avem aceeași Evanghelie, aceeași dragoste arzătoare, sau vom fi dați afară!

Poate cineva zice: „Bine, frate, eu am fost pentecostal. Eu...” Nu, domnule! Aceasta nu îți va ajuta cu nimic.

„Eu am fost baptist”, „Eu am fost prezbiterian”; „Eu am făcut parte din Tabernacolul Branham.” Oh, aceasta nu are nici o importanță!

Voi trebuie să posedați adevărul Evangheliei! Cum a botezat Pavel? Dar biserica primară? În Numele Domnului Isus Hristos Despre ce au învățat ei? Despre vindecarea divină, despre puterea lui Dumnezeu, despre revenirea lui Hristos în chip vizibil, despre Cina Domnului, despre spălarea picioarelor. Ei au frânt pâinea din casă în casă și au fost o inimă și un gând. Este adevărat? (Amin). (fratele Branham bate de câteva ori în amvon). Da, domnilor.

Ei au crezut și au muștrătat păcatul! Ei au pus tot răul deoparte! Cu siguranță, lui Petru nu i-a fost ușor să rostească sentința împotriva lui Anania și Safira, dar cu toate acestea a făcut-o și totul s-a întâmplat întocmai.

Când Simon vrăjitorul a văzut că Duhul era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani să-L cumpere și a zis: „*Dați-mi și mie puterea aceasta...*” „*Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine...”* (Fapte 8.18 -20).

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe aceia care au trăit adevărata lucrare a Duhului Sfânt, pentru că ei au văzut și spun Adevărul!

Și Simon vrăjitorul a înțeles că el este greșit.

Acum, dacă tu refuzi să umbli în Adevăr, faci hulă împotriva Duhului Sfânt, iar Biblia spune că „*dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.*” (Evrei 10.26)...

...să nu furi. Tu să nu minți!

Dimineață, noi am trecut prin aceste lucruri și am văzut că păcatul nici măcar nu era cunoscut până când nu a venit Legea care l-a mărit.

Legea a adus cunoștința păcatului.

Dacă, de exemplu, legea nu ar spune că nu este voie să treci strada pe culoarea roșie, și eu aș trece, nu aș face nici o greșeală prin aceasta. De ce? Pentru că nu există nici o lege care să mă oprească să fac acest lucru. De asemenea, eu nu aș greși dacă nu ar fi o lege care să-mi spună că nu am voie să merg cu o viteză mai mare de nouăzeci de kilometri pe oră. Noi nu am fi cunoscut păcatul dacă n-ar fi fost Legea. *„dar când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit.”* (Romani 7.9). Prin harul lui Hristos însă, dorința de a păcătuia a fost îndepărtată din inima noastră și astfel păcatul a fost îndepărtat.

Ați știut că pentru a ne salva, Dumnezeu Însuși S-a făcut cel mai josnic lucru din lumea aceasta, îngăduind să fie simbolizat prin șarpe? Ați știut aceasta? El a fost simbolizat prin șarpele de aramă ridicat de Moise în pustie. Este adevărat?

Dumnezeul cel Atotputernic S-a coborât până la cea mai josnică faptură pe de pământ; Cel Sfânt a fost făcut păcat pentru noi, ca să poată lua păcatul fiecăruia dintre noi. Da, El a murit ca păcătos, luând păcatele omenirii asupra Sa.

Cel care a ridicat păcatul lumii nu a fost prima persoană, a doua sau a treia persoană a dumnezeirii, nici un înger, ci Dumnezeu Însuși a venit jos și S-a făcut păcat pentru noi ca să ne poată elibera din robia păcatului.

Deci, voi bărbați și femei priviți la ceea ce a spus El și credeți-L pentru că altfel Biblia spune că *„dacă păcătuim cu voia...”*

Sub Lege, închinătorul venea la marele preot și aducea ca jertfă pentru păcat un miel. El spunea (de exemplu): „Am comis adulter și el aducea acest miel fără cusur ca să-l ofere ca jertfă pentru păcatul său.” – mielul era un simbol spre Hristos. Apoi își punea mâinile peste capul mielului, care era junghiat pentru păcatele lui. În timp ce sângele mielului se scurgea și murea, închinătorul știa că acel animal moare pentru păcatele lui, știa că în locul mielului ucis trebuia să fie el însuși și că acel animal nevinovat a luat locul lui.

Atunci numele lui era luat în evidență (de exemplu domnul John Doe). Numele lui era trecut de scrib într-un registru, cu remarca: „El a comis adulter și pentru

aceasta a adus ca jertfă un miel.”

Prin aceasta, închinătorul recunoștea ceea ce a spus Cuvântul lui Dumnezeu: să aducă o jertfă pentru păcat o dată pe an. Aceasta era tot. Dar când pleca de acolo, avea aceleași dorințe pentru păcat. Dacă vedea o femeie comitea din nou adulter; aduna lemne în ziua Sabatului, etc.

Dacă însă între timp era prins asupra faptului, era adus în fața marelui preot, care îl întreba:

„Cum te numești?”

„John Doe.” (și scribul îl căuta în registru).

„Care este vina ta?”

„Am comis adulter.”

Iar martorii spuneau: „Noi l-am prins în fapt!”

„Da, este trecut aici. Păi, tu ai mai făcut aceasta odată și ai avut un ispășitor! Cuvântul lui Dumnezeu cere să fii ucis cu pietre!”

După aceea îl scoteau afară de acolo și îl împrășcau fără milă cu pietre. Nu conta cine era acel om: putea fi primarul orașului sau oricare altul – era ucis fără milă, deoarece a respins Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a cerut un miel, iar el a respins ispășirea lui.

Și Pavel spune în Evrei 10.28-29 că:

„Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului (harului), cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?”

Inima Lui a fost sfâșiată! A fost bătut fără milă. Cununa de spini i-a fost înfiptă în frunte, sângele îi curgea pe față amestecându-se cu lacrimile, iar trupul îi era numai răni și sânge.

Și după toată această suferință, un om vine și spune: „Da, eu sunt convins că El este Fiul lui Dumnezeu”, după care pleacă nepăsător, refuzând harul și îndurarea Lui, nesocotind Cuvântul Lui!

Pavel a spus clar: *„căci dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,*

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.” (Evrei 10.28-29).

Fratele meu, aceasta se întâmplă dacă tu refuzi Adevărul Lui!

Eu pun aceasta ca o temelie de bază pentru trezirea care urmează. Să vă aduceți Bibliile în fiecare seară. Aduceți-vă și creioane și caiete ca să vă puteți lua notițe, iar dacă nu înțelegeți ceva, vom privi împreună cum stau lucrurile. Și eu doresc să știu adevărul. Eu sunt tot atât de doritor pentru aceasta, ca și voi. Eu vreau să știu tot ce este drept și tot ce este greșit, pentru că doresc să împlinesc fiecare Cuvânt spus de El. Vedeți? Eu vreau fiecare bucățică din El în inima mea, dar aceasta trebuie să vină prin Cuvânt, *„căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.”*

Lăsați-mă să vă spun aceasta, apoi vom încheia imediat.

Atunci când Isus le-a spus fariseilor despre hula împotriva Duhului Sfânt, a arătat că acesta este păcatul de neiertat.

Priviți la ceea ce au spus Isaia, Ieremia, Moise, etc: *„Mesia va fi Dumnezeu Însuși”* Isus Hristos era Cuvântul lui Dumnezeu. Este adevărat? (Amin). De aceea, cine-L refuză pe El respinge Cuvântul. Este adevărat? (Amin.)

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

....Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1. 14).

El era Cuvântul scris al lui Dumnezeu, descoperit pe pământ într-un trup asemenea nouă.

El era fiecare Cuvânt vorbit de Dumnezeu în Biblie, fiecare paragraf la care S-a referit El vreodată. El era Cuvântul lui Dumnezeu. Și când S-a descoperit pe

pământ, oamenii au văzut Cuvântul viu și L-au respins. Înțelegeți ce vreau să spun? Ei L-au respins pentru că trebuiau să renunțe la popularitatea de care se bucurau în mijlocul poporului și să părăsească biserica din care făceau parte.

Bisericile au spus: „Cine îl va urma pe ereticul acela, va fi dat afară din biserică!” De aceea, nu L-au primit. Ei L-au crezut în inima lor, dar nu L-au urmat. S-au temut să declare public că cred în El deoarece se temeau că vor fi excluși din biserică. Ei doreau mai mult laudele și favoarea oamenilor decât lauda și favoarea lui Dumnezeu!

Ei au spus: „Păi, biserica noastră nu învață așa, deci noi...”

Priviți! Aceiași draci bătrâni trăiesc și astăzi! Desigur. Ei trăiesc și astăzi.

Astăzi oamenii spun: „Păi, mama mea era catolică...” „Mama mea era prezbiteriană așa că...”

Mama ta a umblat în Lumina pe care a avut-o ea, dar astăzi ești chemat să urmezi Lumina Evangheliei pentru timpul tău. Iată că teologia bisericilor eșuează! Ele mor! Dar Dumnezeu vă ridică pe voi ca să Se descopere pe Sine din nou prin Biserica Sa, Trupul înviat al Domnului Isus Hristos. Înviat afară din religie; înviat afară din bisericile reci și formale; înviat afară din fanatism. Dumnezeu ridică această grămadă de oase uscate și pune pe ele vene, carne și piele, prin Puterea Duhului Sfânt care aduce în aceste zile din urmă, Evanghelia urmată de semne și minuni!

Biserica lui Hristos va învăța Cuvântul, va sta pe El, va trăi prin El! Ea nu va face nici un fel de compromis cu privire la Cuvânt, nici la stânga, nici la dreapta, ci va merge înainte stând dreaptă pe Cuvânt. Iar Dumnezeu va fi cu ea în fiecare zi, confirmând Cuvântul Său cu semne și minuni. Aleluia! Voi, stelele dimineții, răsăriți și străluciți cu putere! Aleluia!

„Oh, străjerule, mai este mult din noapte?”

„Străjerul răspunde: „Vine dimineața, și este tot noapte.” (Isaia 21.11-12).

Priviți timpul în care trăim noi. Înainte oamenii socoteau timpul din noapte cu ajutorul stelelor. Și chiar înainte de a se lumina de ziuă, lumina presează întunericul care devine mai întunecos parcă. Înainte de a se lumina de ziuă este o întunecime mai mare.

Cei care străbat munții știu cum bate vântul acolo. El vine în vale și se oprește când luminează de ziuă.

Când am fost în munți cu fratele Funk, Roberson și ceilalți, eu mi-am luat pantofii și am plecat afară din cort și apoi m-am întors din nou în cort în timp ce ei dormeau. Am alergat, am plâns și apoi m-am întors din nou în cort - eu promisem o descoperire.

Când am intrat în cort, fratele Woods dormea liniștit, dar eu tremuram și plângeam pentru că avusesem o vedenie.

„Da, Doamne, am zis eu, vine noaptea, dar vine și ziua!”

Noi trecem printr-un timp întunecos, în care fiecare biserică spune: „Veniți, adevărații la noi!”

Dar așa cum acel vârtej puternic de vânt vine pe canal la vale, înainte de a se lumina de ziuă, tot așa, va veni vâjâitul puternic al Vântului (Duhului), pe canal, drept în mijlocul Bisericii adevărate, înainte de a se lumina de Ziuă!

Da, aceasta se va întâmpla înainte de a se lumina de ziuă, pentru că aceeași putere a Duhului Sfânt care a fost la început, va legitima aceeași Evanghelie (fratele Branham bate de câteva ori în amvon).

El ne-a descoperit-o din nou astăzi! Aleluia! Oh, Doamne, sunt atât de fericit pentru că noi mășăluim spre Sion, Biserica Dumnezeului celui viu! Aleluia! Eu cred aceasta!

Credeți că sunt prea gălăgios? O, eu am un motiv să fiu așa! Fratele meu, știi ce înseamnă să fii curățat de tot păcatul prin Sângele lui Isus Hristos? Eu am deja douăzeci și trei de ani de când Duhul Sfânt mă călăuzește în toate lucrurile, de când m-am predat pe brațul Lui și de când nu mai dau nici o atenție la ceea ce se spune în jur. El a pus în inima mea ceva care m-a ancorat în Hristos, și pentru care eu însumi nu am făcut nimic. Duhul Sfânt a făcut aceasta. Dumnezeu mi-a dăruit Lumina Adevărului Său și eu voi umbla numai în această Lumină, pentru că Lumina este Dumnezeu. Eu voi avea părtășie cu El, pentru că sângele lui Isus Hristos m-a curățat de toată fărâdelegea mea.

Dar, „...pentru cel ce păcătuiește cu voia după ce a primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate...”

Acum ascultați-mă cu atenție, voi, bărbați, femei, prieteni și creștini. Dacă singurul lucru pe care-l știți voi este simpla frecventare a unei biserici, opriți-vă chiar acum s-o mai faceți! Opriți-vă să mai gândiți că sunteți în ordine!

Dacă îți imaginezi că ești bine pentru că zici: „Eu cred că sunt salvat!” dar cu toate acestea te cerți, sau ești lacom după una sau alta, înseamnă că cu tine este ceva rău. Da, cu tine nu este în ordine ceva dacă inima ta este plină de dușmănie, etc.

„Nu vă înșelați: Dumnezeu nu se lasă batjocorit”. Ce seamănă omul aceea va secera!” (Galateni 6.7).

Acesta este adevărul.

Voi ziceți: „Păi, eu cred că am Duhul Sfânt!” dar dacă nu se văd roadele Duhului: bunătatea, smerenia, blândețea, iertarea, și așa mai departe, este vremea să te trezești și să te dezbraci de tine însuși!

Căci, dacă tu păcătuiești cu voia, după ce ai primit cunoștința Adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate până când îndrepti lucrul acela. Acesta-i adevărul. Dacă ești conștient de faptul că mergi greșit, cercetează Cuvântul cu toată umilința și pășește drept înainte.

„Păi, am s-o fac într-una din zilele acestea!” Poate că una din aceste zile va fi prea târziu pentru tine! Poate nu vei mai trăi ca să apuci „una din aceste zile”, de aceea, ar fi bine să cercetezi chiar acum Cuvântul Său. Acesta-i adevărul! Privește Cuvântul și vei vedea adevărul! Și dacă vei vedea că Cuvântul este adevărul, umblă în El și atunci Dumnezeu te va binecuvânta.

Lăsați-mă să vă mai spun ceva, apoi vom încheia. Îmi pare rău că vă țin așa de mult, dar dați-mi voie să vă spun unele lucruri care îmi dau putere să stau în fața tuturor lucrurilor și puterilor întunericului:

Primul lucru este că în adâncul inimii mele știu că v-am spus întocmai Cuvântul Său, așa cum mi l-a spus El și că El a făgăduit că va legitima acest Cuvânt.

Pe mine nu mă interesează cine-l predică, de unde vine acel om, dacă este un om sincer sau un fățarnic. Eu știu un singur lucru: că Dumnezeu va legitima Adevărul!

Credeți aceasta? Pe mine nu mă interesează că acel om este cel mai mare fățarnic din lume – Dumnezeu va legitima Adevărul! Aceasta este totul pentru mine. Eu știu

că acest Cuvânt este Adevărul pentru că L-am citit din această Biblie.

Da, Cuvântul acesta este adevărul.

Și cel de-al doilea lucru pe care mă bazez sunt cuvintele pe care mi le-a spus Îngerul Domnului când a venit la mine: „Nu te teme, pentru că Eu voi fi cu tine!” Acesta-i adevărul.

Acesta este motivul pentru care am pășit înainte fără nici o frică, chiar dacă nu am avut nici o vedenie și nu am știut ce trebuie să fac. Când am o vedenie, eu știu exact ce trebuie să fac, dar când El nu-mi arată nimic trebuie să merg înainte fără să știu ce va urma.

Atunci, mă gândesc: „Doamne, eu nu m-am sfiit să vestesc tot planul Tău, și Tu știi că am încercat să urmez fiecare Cuvânt pe care mi l-ai spus. În inima mea locuiește Cuvântul Tău, iar Tu ești obligat să veghezi asupra Cuvântului Tău. Dacă există vreun lucru pe care nu l-am făcut pentru că nu am știut că trebuie să-l fac, arată-mi-l Tu. Eu știu că am încercat să umblu în toate lucrurile cum Mi-ai spus Tu și că Tu ai legitimat Cuvântul Tău.”

Eu am spus oamenilor tot ce mi-a arătat Dumnezeu chiar dacă uneori Cuvântul Său a provocat dureri. Eu nu le-am spus niciodată să facă ceva, până când nu am făcut mai întâi eu acel lucru. Da.

Eu am mers numai înainte. De multe ori am stat în fața demonilor, gata să mă provoace, și trebuia să merg mai departe. Atunci ziceam: „Doamne, acesta nu este cuvântul meu, ci este Cuvântul Tău și eu stau pe El.” Și astfel mergeam mai departe.

Alteori îmi ziceam: „O, Îngerule al lui Dumnezeu, lasă ca Prezența Ta să mă însoțească, fiindcă ești Slujitorul Lui trimis să mă protejeze în aceste ceasuri. Tu mi-ai promis că dacă voi merge, vei fi cu mine!”

Astfel, pășesc în față și spun: „Eu spun Adevărul în Numele Domnului Isus Hristos.” Atunci pot să văd cum demonii pleacă urlând, și privesc lucrurile care se petrec, pentru că Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său.

Dar dacă cineva știe că acest Cuvânt este Adevărul, că botezul în apă, botezul Duhului Sfânt, Cina și toate celelalte lucruri sunt adevărul Scripturii, și cu toate acestea nu le vestește pentru că vrea să fie popular, să fie recunoscut și laudat de

oameni, pentru că vrea să fie numit „doctor, reverend, episcop”, etc., „ai ținut o predică bună...”, să nu uitați că aceasta este numai o laudă a omului.

În ce mă privește, eu prefer să fiu batjocorit, să râdă de mine și să spună glume la adresa mea, numai să știu că am stat pe deplin devotat lui Dumnezeu. Acesta-i adevărul. Eu nu vreau laudele oamenilor, ci vreau lauda lui Dumnezeu. De aceea, nu mă rușinez niciodată să vă spun adevărul. În ce vă privește, este treaba voastră dacă îl primiți sau îl respingeți! Vedeți? Acesta este Adevărul!

De aceea, dați-mi voie să vă spun Adevărul Evangheliei pentru trezirea care urmează:

„Dacă un om nu se naște din nou, din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” (Ioan 3.5).

Isus a spus aceste cuvinte unui mare fruntaș al iudeilor, unui om religios; unui om renumit, care era foarte evlavios. El era un învățător al Legii (Nicodim), un om învățat. Tot ce ați putea dori de la un om, poseda acel bărbat, dar cu toate acestea, Isus i-a spus clar că *„el nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu dacă nu se naște din nou”*. Nu avea importanță cât era de religios. El aparținea la cea mai mare biserică, era un bărbat renumit și un învățător al Bibliei, dar cu toate acestea nu trăise experiența nașterii din nou.

Dar voi cum stați în seara aceasta?

Dorința mea este să vă pun o întrebare, și aceasta nu ca să vă fac să vă rușinez. Dar eu aș prefera să rămân de rușine aici, decât să rămân de rușine dincolo. Voi nu gândiți așa? Printre noi sunt mulți care doresc botezul Duhului Sfânt.

Mulți dintre voi mă cunoașteți din vremea când eram doar un copilăș pe drumul Evangheliei, dar eu nu am deviat niciodată, nici măcar un pas de la Adevăr. Eu învăț încă și astăzi aceeași Evanghelie. Voi știți că eu nu am învățat-o într-un seminar și nici de la vreun om, ci am primit-o prin descoperire dumnezeiască. Acesta-i adevărul. Acesta este motivul pentru care am rămas un credincios: pentru că știu că vine de la Dumnezeu!

Sunt deja mulți ani de când predic botezul în apă în Numele Domnului Isus Hristos; sunt mulți ani de când vorbesc despre curățirea sufletului uman prin sângele lui Isus Hristos, sfințirea; de când predic botezul Duhului Sfânt ca o confirmare, sau

pecetluire a poporului lui Dumnezeu pentru Împărăția Sa.

Voi știți că acesta este Adevărul. Eu am învățat despre vindecarea divină, despre a doua revenire a lui Hristos, despre Cina Domnului, despre spălarea picioarelor. Am învățat sfințirea înaintea Domnului și toate celelalte lucruri.

De asemenea, v-am învățat că vorbirea în limbi nu este dovada botezului cu Duhul Sfânt și că nici faptul că strigați nu este dovada Duhului. Acestea nu sunt dovada botezului cu Duhul Sfânt, dar pot fi dovada că Duhul Sfânt este acolo. Cântatul poate să fie dovada că Duhul Sfânt este acolo și la fel vorbirea în limbi. Toate aceste lucruri pot să arate că Duhul Sfânt este acolo, dar Cel care poate să dovedească că Duhul Sfânt va pecetluit, este Dumnezeu Însuși. El este Judecătorul. Eu am putut să văd oameni care vorbeau în limbi, strigau și cântau, etc., și cu toate acestea nu posedau Duhul Sfânt. Roadele lor nu dovedeau că-L au.

Mă gândesc că voi credeți că eu Îl am. Și eu cred aceasta, așa cum cred că și voi Îl aveți. Eu cred aceasta cu adevărat, pentru că sunteți buni, iubitori, blânzi, răbdători în orice problemă, etc. Aceasta mă face să cred că sunteți creștini. Eu cred că posedăți Duhul Sfânt, dar nu pot să jur pentru aceasta. Dumnezeu o știe mai bine. Acesta-i adevărul. De aceea, noi nu putem judeca după aceste lucruri. Voi nu puteți să-L țintuiți pe Dumnezeu (printr-o doctrină) și să spuneți: „Acesta este El!”, deoarece El este Judecătorul. Noi nu am fost trimiși să judecăm, ci ca să predicăm Cuvântul Său. Este adevărat? Da, acesta este Adevărul. Să predicăm!

Eu vă aduc Adevărul, dar dacă voi Îl respingeți, nu uitați că Biblia spune că nu mai aveți nici o iertare până nu rezolvați problema aceasta. De aceea, dacă auziți Adevărul umblați în El!

Aș vrea să vă întreb ceva:

Câți dintre cei prezenți sunt gata să spună: Frate Bill, s-ar putea ca eu să mor înainte de a părăsi această adunare, de aceea doresc ca Dumnezeu să știe, și la fel oamenii, că vreau să primesc și eu adevăratul botez al Duhului Sfânt!?” Vreți să ridicați mâinile în timp ce spuneți: „Eu doresc botezul Duhului...”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Noi avem o șansă pentru o trezire.

Să nu veniți spunând: „Păi, mă simt rece, și dacă Îl primesc așa cum L-a primit sora...” Voi să nu încercați să-L primiți ca sora.

Voi veniți doar la El cu o inimă curată, crezând că Isus Hristos este Salvatorul. Acceptați-L, credeți că Dumnezeu Își ține Cuvântul și căutați să primiți botezul Duhului Sfânt, pentru că El este gata să vi-l dea.

Spuneți-I: „Doamne, eu doresc să primesc Duhul Sfânt. Aceasta este tot ce doresc – Duhul Sfânt. Înlătură Tu tot egoismul din inima mea și dă-mi ceea ce înlătură frica și îndoiala din mine. Nu Îți cer să mă faci să strig, pentru că i-am văzut și pe alții strigând și cu toate acestea nu au primit Duhul Tău. Nu Te rog să-mi dai vorbirea în limbi, Doamne, pentru că i-am văzut și pe alții vorbind în limbi și nu au trăit Aceasta. **Pune Tu în mine Ceva care să trăiască în mine, și care să mă facă să umblu în fiecare zi ca un creștin adevărat. Ceva care să mă facă să-i iubesc și pe vrășmașii mei; care să mă facă să-i vorbesc de bine pe cei ce mă vorbesc de rău. Care să îmi dea putere să mă pocăiesc de tot ce este rău, în așa fel încât să pot ieși în față și să mărturisesc totul.**

Atunci voi putea spune: „Doamne, iartă-mă Te rog, pentru că sunt greșit!”

Acesta este Duhul doresc să vină în inima mea. (Amin) Da, domnilor. El mă va ajuta să mă smeresc. Când păstorul va vedea ceva greșit în mine și-mi va spune: „Frate (soră), nu este bine ceea ce faci!” Nu mă voi mai supăra, ci voi primi mustrarea spunând: „Așa este frate, ajută-mă te rog, pentru că aș vrea să ne rugăm chiar acum pentru mine. Eu doresc ca acest duh să mă părăsească!”

Așa-i că nici voi nu vreți un asemenea duh peste voi? („Nu!”). Voi nu mai vreți să mergeți înainte îngâmfați și spunând: „Păi, nu-i treaba lui să mă corecteze! Eu știu mai bine cum sunt!” Dacă procedați așa prieteni, aceasta este dovada că nu sunteți în ordine, că sunteți în afara voii lui Dumnezeu.

Nu ar fi mai bine să fiți umili și să vă supuneți Duhului Sfânt spunând: „Da, eu am să-mi ridic mâinile împreună cu toată Biserica Dumnezeului Celui viu și voi merge înainte. Dacă văd ceva rău în sora mea, am să mă rog pentru ea, iar dacă văd ceva rău la fratele meu, am să merg la el și am să-i spun: „Frate, dă-mi voie să-ți strâng puțin mâna. Tu mă iubești?”

„Da, eu te iubesc.”

„Tu știi că noi venim de multă vreme împreună pe această cale.” El nu vrea să meargă în iadul pregătit pentru diavol. „Am observat că tu faci un anumit lucru rău și am venit la tine ca să ne rugăm pentru aceasta.” Vedeți, așa este corect.

Dacă fratele refuză să primească ceea ce îi spui tu, nu mai poți face nimic. Atunci tu trebuie să mai iei un frate cu tine și să mergi la el. Dacă și atunci el rămâne tot așa de încrezut, tu ți-ai făcut partea ta. Atunci du-te și spune-i bisericii și biserica va hotărî ce este de făcut.

Voi, cei din biserica aceasta, ați putut să vedeți mâna Atotputernicului Dumnezeu în toate lucrurile. (fratele Branham bate de unsprezece ori în amvon). Voi cunoașteți oameni care au fost în mijlocul nostru și care au pretins chiar că au Duhul Sfânt. Ei au venit printre noi plini de mândrie și de indiferență, după care au plecat afară.

După ce au plecat, l-am întrebat pe păstor:

„Ai mai fost să-i vezi?”

„Da.”

„Ai mai luat pe cineva cu tine?”

„Da.”

Îmi amintesc că atunci când fratele Shelby mi-a vorbit despre unii care au plecat, eu am mers la ei. Oh, ei m-au batjocorit spunând tot felul de lucruri la adresa mea. M-au numit cum au vrut ei.

Eu am spus: „Prietenul meu drag, ceea ce faci tu nu este corect! Oh, Doamne, tu ai alunecat din credință și ai ajuns în lume! În felul acesta nu vei mai putea ajuta pe oameni să vină la salvare. Nu crezi că Duhul Sfânt este Cel care mă conduce?”

„O, tu ești greșit! Tu ești aceasta și cealaltă. Tu trebuie să mă asculți pe mine, pentru că eu am dreptate!”

Atunci tu poți să vezi că acel om este călăuzit de Diavolul.

Și eu am continuat: „De azi înainte tu nu mai ești în legături de pace cu biserica. Eu te iubesc, dar dacă nu vei veni înapoi... Eu am fost la tine de patru sau de cinci ori. Am venit și însoțit de alți frați, dar eu văd că cu toate acestea nu vrei să te împaci cu biserica. Eu voi spune aceste lucruri în fața bisericii și astfel vei fi pentru toți ca un păgân și ca un vameș.” Aceasta spune Cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă pare foarte dur! Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu!

După aceea am mers în fața bisericii și am spus:

„De acum încolo, oamenii aceștia nu mai sunt frații și surorile noastre deoarece s-au separat de noi. După ceea ce au făcut, se pare că ei nu au Duhul Sfânt – de aceea au plecat afară. Acesta-i adevărul. Voi vedeți ce s-a întâmplat.”

Voi nu puteți ocoli Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu spune că trebuie să faceți un anumit lucru, atunci voi trebuie să faceți exact ce spune El. Acesta este adevărul.

De aceea, noi trebuie să fim uniți. Dacă vreți, puteți să luați numele meu jos de acolo și să numiți acest loc simplu: „biserica”. Aici nu trebuie să fie biserica lui Branham, pentru că Branham nu are nimic de-a face cu aceasta. Frații mi-au scris numele la intrare pentru că contractul este făcut pe numele meu.

Frații au adunat zeciuielile și mi le-au dat mie. Dar eu nu le-am folosit pentru mine, ci am pus partea mea de zeciuială în slujba Domnului și am ridicat această biserică.

Ea a fost zidită din darurile oamenilor care mi-au dat acești bani pentru mine. De aceea, oamenii o numesc biserica lui Branham. Locul acesta poate fi numit și biserica lui Neville, aceasta nu are nici o importanță. Important este că Dumnezeu ne-a dăruit locul acesta ca să avem unde să ne punem capul. Și noi venim aici ca să ne închinăm și ca să învățăm Cuvântul Domnului. Această Evanghelie a fost vestită printre toți oamenii, dar cu toate acestea a rămas curată, întregă și neamestecată.

Haideți și uniți-vă cu noi! Dar nu prin aderare sau printr-o unire firească, ci haideți și uniți-vă cu noi în Isus Hristos. Iubiți-L din toată inima voastră.

Și eu sunt convins că dacă Dumnezeu a legitimat Cuvântul Său vindecându-i pe cei bolnavi, ridicându-i pe cei nenorociți, etc., El nu va îngădui să mergem niciodată în eroare! De ce ar face aceasta, dacă noi stăm pe Cuvântul Său? Să nu-L respingeți, frații mei! Primiți-L, deoarece El este Domnul!

Atunci veți primi botezul Duhului Sfânt și vom fi ca o familie mare și frumoasă.

Să nu veniți înăuntru zicând: „Eu am Duhul Sfânt! Glorie lui Dumnezeu pentru că am darurile Lui!”

Lăsați darurile în pace, pentru că se vor îngriji ele însele de aceasta. Dacă Dumnezeu vrea să te folosească pentru ceva, și îți va spune ce trebuie să faci, du-te și fă tot ce-ți spune! Voi nu trebuie să alergați după daruri, ci căutați-L pe Dătător! Veniți înăuntru și primiți Duhul Sfânt, și eu cred că vom avea un timp minunat, voi nu credeți la fel? („Amin”).

Acum, ce este păcatul de neiertat? Dacă păcătuiești cu voia după ce ai primit cunoștința adevărului! Este adevărat?

„Căci, dacă păcătuim cu voia...”

Ce este păcatul? Necredința. Dacă priviți spre El și spuneți: „Acesta este Adevărul!” iar apoi refuzați să-L primiți, să nu uitați că *„dacă păcătuim cu voia, după ce ați primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.”* Acesta este adevărul.

Cine Îl primește pe Isus Hristos, primește Viața, iar cine Îl refuză, va muri! Faceți ceea ce credeți voi.

Dacă ziceți: „Eu nu pot să cred aceasta!”, este treaba voastră, dar nu uitați: dacă Îl refuzați, nu aveți Viața. Desigur. Pentru că acest Cuvânt este Adevărul.

Dacă voi nu vreți să primiți Cuvântul lui Dumnezeu, dacă-L refuzați, faceți păcatul de neiertat! Atunci nu mai aveți nici un drept. Dacă ziceți: „Păi, eu nu cred că El este Hristosul”, nu vei putea fi salvat niciodată până nu te vei pocăi și vei rezolva această problemă.

Dacă ziceți: „Acesta este adevărul lui Dumnezeu”, și apoi Îl puneți de-o parte, ești tăiat de Dumnezeu până când te vei pocăi și te vei întoarce la Adevăr. Este adevărat?

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze din belșug! Fie ca El să vă păstreze sănătoși.

Rugați-vă pentru mine în timpul cât voi fi plecat, pentru ca Domnul să mă călăuzească și să mă ajute să mă întorc pentru trezirea anunțată. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne plecăm capetele.

Frate Teddy, aș vrea să vii puțin la pian ca să ne dai tonul la un cântec, în timp ce suntem în rugăciune.

Tată, am avut o învățătură lungă și severă. Noi am simțit că Duhul Tău a venit în adunare și ne-a binecuvântat. El a fost aici de la începutul serviciului. Ajută-ne să ne întoarcem la Cuvântul Tău; să nu-L respingem niciodată, pentru ca nu cumva să facem acest păcat de neiertat.

Noi privim spre Tine, Tată și Te rugăm să ne cureți de toată necredința. Ajută-ne să credem că această Biblie este Cuvântul Tău. Ajută-ne să credem că El este scris pentru corectarea și îndreptarea noastră, ca să putem sta fără vină înaintea Ta, deoarece știm că tot prin acest Cuvânt vom fi judecați.

Tu ai spus în Cuvântul Tău că:

„este ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!

Afară sunt câinii, vrăjitorii, curvarii, ucigașii, închinătorii la idoli, și oricine iubește minciuna și trăiește în ea.

Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.

Și dacă scoate cineva ceva din cartea acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă scrise în cartea aceasta.” (Apocalipsa 22. 14,15,19,18).

Dumnezeule, îngăduie ca biserica aceasta, să umble întotdeauna în Lumina Ta și să facă numai ceea ce spune Biblia. Să nu privim nici în dreapta, nici în stânga, ci să Te credem pe Tine. Să credem că Cuvântul Tău este Adevărul! Ajută-ne, Tată!

Am văzut ridicate vreo cincisprezece sau douăzeci de mâini care doresc botezul Duhului Sfânt, Doamne, aceasta dovedește că ei sunt flămânzi.

Tu ai spus că este *„ferice de cei flămânzi după neprihănire”*. De ce? Pentru că Duhul Tău le-a vorbit și ei sunt binecuvântați ca să flămânzească după Tine. Oh, și dacă sunt flămânzi, înseamnă că este Ceva care le poate potoli această foame.

Te rog, Tată, îngăduie ca acești oameni să fie umpluți cu Duhul Tău, chiar înainte de a începe trezirea. Îngăduie Doamne, ca înainte de a pleca de aici, Duhul Tău să vină în fiecare ființă muritoare și să ne umple inimile cu Puterea și călăuzirea Sa. Îngăduie aceasta, Tată.

Vindecă bolnavii care sunt în mijlocul nostru și binecuvântează-ne. Binecuvântează-l și pe scumpul nostru frate Neville. Te rugăm să-l păstrezi smerit. Călăuzește-l ca să predice Cuvântul Tău, ca să învețe biserica Ta învățătura sănătoasă și adevărată a Evangheliei neamestecate a lui Isus Hristos. Binecuvântează-i de asemenea soția și familia. Binecuvântează-ne și pe noi, pe bătrânii bisericii și pe toți ceilalți, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vrei să ne spui ceva, frate Nevile, referitor la transmisia radiofonică de sâmbăta viitoare? (fratele Neviile răspunde „Da!”) Câți îl veți asculta? Cred că el va vorbi o jumătate de oră. Este adevărat? (fratele Neville vorbește cu fratele Branham). Da, du-te înainte! Fratele Neville spune că orice contribuție financiară este binevenită. Cine dorește să facă aceasta, poate veni la el după terminarea serviciului, pentru că nu avem suficienți bani pentru transmisia de sâmbătă. Noi suntem mulțumitori celor care vor să ne ajute. Domnul să vă binecuvânteze.

Frate Neville, poți să stai la ușă când vor ieși oamenii și cine dorește să participe la această contribuție poate s-o facă. (Amin).

De multe ori sunt oprit de oameni care-mi spun: „Reverend Branham, nu poți să te rogi pentru mine?”

„Vino la Tabernacol și mă voi ruga”, dar ei îmi spun: „Păi, să vezi... nu am timp pentru aceasta.”

Știți de ce? Pentru că au gâtul înțepenit și nu vor să se smerească. Acesta-i adevărul. Poate unii se tem să nu fie văzuți de cineva din biserica lor în compania noastră. Dacă ei gândesc în felul acesta, rugăciunea mea nu le va fi de nici un folos.

Știți ce i-a spus proorocul Elisei lui Naaman când a venit la el ca să se roage pentru a fi vindecat de lepră?

„Du-te și scaldă-te de șapte ori în Iordan și carnea ți se va face sănătoasă și vei fi curat.” (2 Împărați 5.10).

Supărat, Naaman a spus: *„Nu sunt oare râurile Damascului mai bune decât toate apele lui Israel?”* (v. 12).

„Păi, dacă nu vrei să faci aceasta, n-ai decât să mergi înapoi cu lepra ta! ” Dar

când s-a smerit și a fost de acord să facă cum i-a spus proorocul, lepra l-a părăsit. Acesta este adevărul!

Dacă oamenii sunt prea mândri și țepeni ca să vină în această biserică, n-au decât să rămână cu lepra lor! Acesta este adevărul!

O, Dumnezeule, fii milostiv!

O, prieteni, când văd cum trece timpul și cum îmbătrânesc, știu că ziua plecării mele se apropie și atunci mă întreb, ce am făcut oare pentru El? Mă simt de parcă n-aș fi făcut nimic! Aceasta mă face să doresc să ies afară să predic Evanghelia ca să câștig suflete pentru Hristos. Eu doresc să-i aduc pe oameni în ordine cu Dumnezeu. Asta-i tot. Din câte știu, mai bine de o jumătate de milion de oameni au primit Cuvântul Lui, dar ce este aceasta pe lângă miliardele de locuitori ai planetei?

Priviți la miliardele la care trebuie vestită Evanghelia! Să mergem, prieteni! Haideți să mergem. Poate voi nu veți traversa oceanul, dar puteți traversa strada. Să facem ceva spre slava lui Dumnezeu!

Dumnezeu să vă binecuvânteze în timp ce ne ridicăm în picioare.

În timp ce vom cânta cântarea: „la Numele lui Isus cu tine!”, aș vrea să vă întreb ceva:

Primiți acest Nume! Luați-L ca un scut împotriva dușmanului! Când ești împresurat de ispite, rostește Numele lui Isus în rugăciune!

Câți dintre voi sunt gata să-L ia cu ei începând din seara aceasta? Câți sunt gata să spună: „Doamne, doresc să Te slujesc! Vrei să mergi cu mine?” Ridicați-vă acum mâinile.

Acesta este adevărul. Dumnezeu să fie cu voi frate și soră. În ordine.

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al suferinței,

El, bucurie și odihnă îți va da.

la-L oriunde vei merge.

Nume scump, o, ce dulce e!

Nădejdea pământului și bucuria cerului!

Nume scump, o, ce dulce e!

Nădejdea pământului și bucuria...

Acum, în timp ce vom cânta următoarea strofă, întoarceți-vă și dați mâna cu cei din jur.

la Numele lui Isus smerindu-ne,

Cădem, prosternați la picioarele Lui.

Împărat al împăraților în cer Îl vom încorona

Când călătoria noastră se va sfârși.

Nume scump, o, ce dulce e!

Nădejdea pământului și bucuria cerului!

Nume scump, o, ce dulce e!

Nădejdea pământului și bucuria...

Aș vrea să vă întreb ceva: „Voi mă iubiți?” („Amin”). Dorința mea este ca noi să fim un grup de oameni prietenoși. Să dăm mâna cu fiecare. Nu stați să discutați prea mult cu o persoană, ci dați mâna cu fiecare și treceți mai departe spunând: „Ne bucurăm că te avem printre noi frate (soră). Mai vino, te rugăm!”

„Ne bucurăm că te avem printre noi soră (frate). Dumnezeu să te binecuvânteze.”

Dați mâna cu fiecare. Dacă doriți să discutați mai mult, puteți să vă vizitați acasă. Acum însă dați mâna cu fiecare. Mergeți și dați mâna cu fiecare, apoi părăsiți clădirea plini de bucurie. Vreți să faceți aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze. În timp ce ne plecăm capetele, îl rugăm pe fratele Ruddell să ne conducă în rugăciune.